

Glo.ordi.

Jacobi La. I

Nico. de lyra.

Ihero. in martyrologio. Jacobus cebedei ab herode agrippa decollatus gladio interiit. Alphhei autem filius in psl da defunctus. Tertius autem qui est frater domini qui de pinna tenui precipitatus interiit. Ide in expositione Esate. Due oline et tres et quartus et quoniam. riti. apoli intelliguntur. i.e. riti. quia a domino electi sunt. et tertius decimus iacobus qui appellatur fratres domini. Paulus quod apostoli vas electiois quartus decimus est. Pro iustigatione de quinque maribus quas agiographia lepe commemorat. Notandum tres fuerint sorores. maria s. matrem domini et maria magdalena et iacobus alpheus et ioseph. et maria mater filius cebedei. s. maioris iacobi et iohannes euangeliste. Maria mater domini fuit filia ioachim et annae. quia cleophas frater ioseph accepit uxorem ioachim defunctum et generavit ex ea filium quem vocavit maria. deditque eam cuiusdam nomine alpheo. Unde ille iacobus minor qui cognitus est iustus et fratres domini dicuntur. Et iacobus alpheus. s. frater apostoli patre. Responsauit et cleophas filiastra sua. s. mariam virginem matrem domini ioseph fratri suo: cuius virginitas custos et solitudo partem extitit et nutritior Maria aetate uxoris cebedei et filia ipsius et annae cuiusdam salome fuit quod cleophas habuit eam. unde legitur in evangeliis: Maria iacobus et salome. Maria magdalene soror lacrymis suis lauit et capillis suis extermit. Quapropter et ipse petrus vera ablutionem et spiritualiunctionem reprobavit. Namque dicitur. qd dominus vii. demones elecit. Qui invocat egypcia cuius plapia ad prius non inquit.

Incepit expositio in epistola bni iacobi apostoli canonica

Iacobus. Este eccl. La. I. dicitur hierosolymitae post apostolos ad hunc et missus cura regi me suscepit. Duo deci tribubus. Precepit sollicitudinem de istis habere ad. xii. prinebat apostolos qui legati sunt p. dno et circumcisioe fugiebant. Tunc paulus dicit. Iacobus et cephas et iohannes qui videbant columnam eam de portas dederunt mihi et societas: ut nos i. getib: illi autem in circumcisioe te. Idcirco eis scribitur p. ciprius et quod ipse a ceteris apostolis super eos ordinatus erat episcopus. Et omne gaudium. Ne dignemini si mali in mundo florebunt: si vos patimini: quod non est christiane veritatis. In quibus exaltari: sed potius depmunt. Alii nihil habent in celo: vos nihil in mundo. Vnde illius boni ad quod tendit quisque in via contingat gaudere debet.

Dum in temptationes varias incidentur. Et perfectioribus incipit de extrinsecis temptationibus. Scientes. Ide tenet amici adversis: ut per hoc probare possitis: quod firmam fidem future retributionis in corde gesteris: quod est intelligere virtutes ipsius patientie. Probatio si. ve. patientia operatur. Ad sententias: sed conuerso ordine in paulo legitur

Aananus potifex adolescens ananii filius: de genere sacerdotali accepta actione concilium congregauit: et concellates publice iacobum ut christum negaret. Contradicente lapidari iussit. Qui cum precipitat de pinna templi: fractis cruribus semianimis diceret: Domine ignoscere illis quod ei facti sunt nesciunt. Fulleo fuisse cerebro percussus interiit. Tradit item iosephus tamquam eum scitatem fuisse et celebritatem in propulo ut propter eius necesse subversa hierusalem creditum sit. Testantur acta apostolorum multa de eo. Triginta annis hierosolymam rexit usque ad septimum neronis annum: iuxta tempore ubi precipitat fuerat sepultus est: titulum usque ad obsidionem titi et ultima adriani notissimum habuit. Quidam et nesciit putauit eum in morte oliveti conditum: sed falso eorum opinio est.

Argumentum in epistola iacobi.

Iacobus apostolus sanctus instituit clericum: de cultura celestium preceptorum: et regla catholice obseruatione et de suictae patientie maiestate: et de revelacione pleniorum: et in madatiorum ingnoriorum.

Finit argumentum.

Incepit epistola canonica beatissimi iacobi apostoli. La. I.

Asupplantator virtutum. **I**acobus dei auctor. **C**elebris persona.

Domiini nostri iesu christi a officio celebre. **S**ed etiam aliquando obitur serlius duodeci et tribus qui sunt in fidem et patientiam et virtutem et operam eternam operantur.

Dispersione salutis.

A Et tribulario in parte iustitiae in futuro angere corona. Nihil est enim doleat: vnde dubitetur. **B** sed quod ex eodem patre sunt inde habentur.

E Domine gaudiu[m] existitate fratres a vita persecutorum vel coagulacione. **S**ed etiam varias scinderentur:

Domiui cu[m] in tribulationibus varias scinderentur: **B** rie recte. **A** Et quasi ex alto vnde fidei. **B** sed etiam tribulatio fides probatur. **C** Et quasi exiguitas fides nostra. **D** sed facit intelligere et habere virtutem patientie.

F scientes quod probatio fidei est patientia.

K Patientiam operatur. nam per talen[tum] sufferentiam frequenter tam virtus patientie acquiritur: quod quidam habitu sufferentia talius que primo erat sibi deficitur redditur facilis.

Vitae Patientia

Incepit postilla Nicolai de lyra super epistolam sancti iacobi ad eum. Liber iste dini. La. I. (apostoli canonica). dicitur in quatuor partes secundum quatuor apostolos huius libri scripto res sicut dictum fuit de libro. xii. prophetarum qui dividuntur secundum numerum. xiiij. scriptorum. partes autem libri sequuntur. p. sequendo. Numera

ps continet epistles bni iacobi qui dividuntur in duas partes. s. in premiu[m] et tractatu. sed etiam scripto ibi: Et in gaudiu[m]. In prima parte primo describitur persona salutis ex nomine eiusdem cuius est iacobus. iste est iacobus minor fratris iudei apostoli et filius alphrei. aliud vero iacobus qui est maior fuit frater iohannis apostoli et euangelista et filius cebedei. sed etiam ex religione. cuius est iacobus. Et secunda parte non aucti de apostoli quod nomine dignitatis: sed fuit quod nomine est subiecti. Ceterum describitur psona salutis. cuius est iacobus. secundum apostolos tri. Ex parte et scribentur quiescens de iudaismo. Propterea enim iudicatur in pluribus locis. propter quod videtur eos induceret ad humiliacionem excepit fuit non nominatus sed aplatus quod nomine dignitatis: sed fuit quod nomine est subiecti. Ceterum describitur psona salutis. cuius est iacobus. secundum apostolos tri. Ex parte et scribentur quiescens de iudaismo. Propterea enim iudicatur in pluribus locis. extra terram iudee. Illos enim qui erant in iudea poterant informare iohannes qui modus informandi efficaciter est quam scripto. erat enim epis hierosolymitanus: sed sic illi qui erant in iudea cuius metropolis est hierusalem erat de diocesi sua. Ceterum exprimitur bona optata. cuius est iacobus. Secundum apostolos tri. gratia in preciis et gloria in futuris. Et omnis gaudium. hic incipit tractatus in quo beatissimus iacobus informat credentes bene habere. propter respectu sui. sed etiam respectu dei. causa. tunc ibi: Adulteri etiam ordinem doctrine a magis notis ad minus nota procedendo. ista tamen divisione non est sic persicata quia in una parte ponatur aliquid de pertinentibus ad alias et secundum et hoc propter conexione virtutum. Hinc circa primam partem considerandum est respectu sui bene se habet per hoc et temptationibus viriliter resistit: et per beatitudinem virtutis et acquiruntur virtutes morales. propter secundum vero expellit ignorantiam et acquiruntur virtutes intellectuales. secunda incipit ibi: Secundus fratres mei. prima divisione in tres. nam beatissimus iacobus primo ponit suam informationem. secundo insert intentam conclusionem. ibi: Glorietur autem tertio remouet erroris opinionem. ibi: Nemo cum temerarius. prima adhuc in duas: quod primo idcirco ad resistendum temptationibus in calib[us] certus. secundo in dubiis. ibi: Si quis autem. sed et evidentia prima considerandum est respectu temptationis metu inducet de amissione boni. ita quod habita sunt vobis metu temptationes quod ille qui iducunt appetitum non acquisitum non habent. vnde dicitur Augustinus: Tercera diligentia artis adepto quod corpora perficiuntur. ista vero velut ex parte corporata perducuntur. ista vero velut ex parte corporata perducuntur. quod sunt magis intriseca tanto metu de amissione est vobis temptationes. si metu de amissione vite vel metu propter aliquod quod amissione bonorum possessorum. et ideo quod bene resistit temptationibus isti: binum potest resistere et aliis: quod bene quod dicitur non est certe tamen ratione ratione cupiditate cum vici qui metu non franguntur: et ideo bene iacobus docet resistere temptationibus potest excepit de temptationibus metu iducitur de amissione boni ita non habent. cum modis sunt pecuniarum in personis vel rebus iam possessis. dicitur: Et omnis gaudium. et celeste gaudium quod iducit in se perfectionem eminenti ois boni gaudium. Et existimat frater mei. finalis p[ro]fessione qui. ab. Cum in temptationes varias incipiuntur. scientes quod probatio fidei est patientia. declarat bene fideliciter adherere deo qui per aduersa quecumque non separatur ab eo.

Glo.ordi.

Glegit. Scientes q; tribulatio patientia opa; patiencia
x; p; batione; p; batio x; spem. Patiencia eni; opa;
tur p; batione; q; cuius patientia p; tribulatio; nō
vincit; p; fecit. p; baf; q; sna; hic q; d; patientia op; p;
fectu; b; t; p; batio opa; patientia; q; est tribulatio
q; da; ad; p; bationem fidei;
facit p; patientiaz exerceri p;
q; fides p; fecta. p; baf.

a Si q; aut vrm in sa; ta;
ta; e; virilas tribulacionis;
quā si q; ignorat; nō dū illu;
minat p; spmctm; petat igi;
tur vt p; spmctm aperiat se
sus suus; t; cognoscet q; ple;
tate pater corigit filios q; s;
recipit; nec q; cōscius sue
fragilitatis diffidat; q; dat
omnib;. b; dicit ei oēs timē
tes se pusillos cū maiorib;. Et q; multi petūt q; nō merē
tur accipere. subdit qualit
pctere debet; postulet aut ī
fident. he. **b** Qui aut he
sitat. Qui sc̄ientia pcti pres
sus dubitat de p̄mjs celesti
bus; supuenientevito tētatio
nū; facile deserit fidei statū.
t; b; m tētatoris voluntate dis
trahit ad errore; t; fit a deo
alien. **c** Vir duplex. du
plex ē qui genu ad p̄ces fle
cit; t; mordere cōscientia de ī
petratiō diffidit. Duplex q;
vult gaudere cū sclo; t; gau
dere cū deo; q; de bonis que
agit nō deum s; fauorē q; rit.
vñ dicit: Ne iingredientibus
terrā duabus vijs. **d** Di
ues aut. Diuitē vocat q; ro
ta spem in diuitijs pōl; t; nō
nocet hēre diuitias; s; ama
re. **e** Diues aut. Glorietur;
tronice; quasi. nō debet glia
ri s; sua glia qua supbit t; ali
os opprimit; q; finiēda ē et
humiliāda in inferno. Gel
gl̄et in humilitate sua. **f** n
supbit; s; humiliat se subfui
endo alij; de diuitijs.

g Om̄ sic flos feni t̄c. Ju
stus vt palma floret; iniustus
vt fenit; q; ille manet; b; cito
transit. Flos iusti spes q; fru
ctū expectat. radix iusti cha
ritas q; imobilis māct. Pa
li radix cupiditas. flos dele
ctatio t̄paliū. **f** Diues in
trine. t̄c. Die diuiti; t̄paliā q;
bus b̄ficiari querit q; cito
destruentur. Ardor solis;
aduentus seueri iudicis; vñ in
more cuiusq; iproulus.

g Alii iudicio cōit. In q; iu
stus vt arbor fructifera ma
nebit. **g** Brus vir. q; dif
ficile ē hortari ad t̄ceptum
mūdi. subdit de magnitudi
ne p̄mjs. Brus vir. Nō fo
lū x; bera t; carceres debet
pati; s; t; amissionē rerū t̄p
liū q; sūt viles t; trāsitorie; t;
amatores ea; p; puniēdi.

b Nemo cū tēta. Hacten
de tentationib; exteriorib;
instigate diabolo. vel etiā fragilitate
nature toleramus. **g** Bi etiā illo; errorē destruit; q; dicebant ma
las cogitationes s; cōrbonas a deo nob̄ spirari. t; bo
mine q; ex necessitate peccare.

Jacobi La. I

Nico. de lyra

a Patiencia aut op; pfectu; b; In psecutiōib; eni illō q; pmo occurrit
sustinetē ē tristitia. ex hoc vltē infurgit ira q; est appetit; vindicta ē pse
quētē. t; tertio odii. **c** Aut patientie austert tristitia istā vt patet ex di
ctis. t; sic pscindit radicē dñob; alij; q; qui nō tristat ē psecutiōe nō ira
scit cōtra p; lequētē nec odit eni. id b; d; q; in hoc b; op; pfectu. ppter qd
subdit. **b** Ut sitis p; t; int. q; q; b; resitit tē
tatiōib; istis defacili resitit alij; vt. **s**; dictū est.

c In nul. defi. q; s; tē. **s**; dictū est nō solū p; b; eui
tant vitia; b; etiā acqrunt oppōsite virtutes.

d Si q; b; d; q; docet resistere tētatiōib; ē ca
sib; dubijs; tētatiō eni q; alij; de alij; ppterādo
q; ignorabat ē illiciū. t; alij; ē malo b; specie **t** Ros. 3

q; d; q; ad resistendū tētationi in bmoi ca
sib; necess habet ab alio virg. Infallibile x; do
directiū est ipe de; q; nō deficit ad se veraci re
currentib; q; si natura nō deficit ē neçari; mul
tomin; actor nature; ppter qd tales dirigit p; se
ipm vel p; ministrū; sicut p; t̄z. **t** Act. x. de cornelio.

Ad cultus d; iectionē misit petrū. ideo d; beat
iacob; **s** Si quis aut vrm indiget sapia; q; sūt
in dubijs. **t** Postuler a deo t̄c. naz oib;
homini; dat bona nature q; sūt magna valde.
t; sup hoc se disponētib; dat bona grē q; sūt maio
ra. t; pseueratib; bona glē q; sūt maria. **f** Et
nō iproperat. s; grat. nā frequēter igrat; iudeis
iproperauit p; pphas bñficia als exhibita ē exitu
de egypto ē desertō t; terra. pmissio. **g** Et
dabat ei. nā petitio sp; eraudit q; fit pie. p; se t; p
seuerans. **b** Postuler aut ē in fide. iefu xp̄i.

i Ilib; hestās. de diuīa p̄tātē ac etiā volū
te dādī pētētib; debite. s; pie. p; se t; pseuerans.

k Qui eni hestat. de p̄tātē v̄l; volūtare diuīa.
Libilis ē fluctui maris. q; ē instabilis nō habens
metē ē deo stabiliter st̄yā. **m** Nō ergo estet
bō ille q; accipiat alij; d; dñ. d; ptnētib; ad bo
na grē; q; nature bona sunt bonis t; malis cōia;
n Mat. v. Qui solē sūt oriri facit sup bonos t; ma
los t̄c. Si aut alijs hestat de p̄prio defectu in
petēdo dñbñtis ne petat insufficiēt modo; p; ta
li hestatōe si ipētētne postulatiōe exauditio
sed hestatōe deo ipētētne. de quo adhuc subdit;

n **t** Vir duplex animo. nūc deo adhēres nunc
mundo. **o** Incōstās est in omnib; vijs suis.
i. operib; suis nibil ducēs ad pfectu. **p** **s** Aliet.
Postq; beat Jacob; induxit ad resistendū pse
cutiōib; hic oīr cludit inētū. s; q; nō solū sunt
sustinetē patienētē; b; etiā gaudētē. ppter premiū
fm q; dicit saluator Mat. v. Beati estis cuz ma
ledixerint vos homines et persecuti vos fuerint
t̄c. sequitur: Haudete t; exultate quoniam mercē
vestra copiosa est in celis. t; hoc est quod dicit:
Glorietur aut frater humiliis. t; ablectus t; dep̄
sus. **q** In exaltatiōe sua. in celestib; futura.
r Diues autem in humilitate sua. ironica ē lo
cuto: vt dicit glosa: cuz cōcordat sequens littera
cu dicitur: **s** Quoniam sicut flos feni trāsbit.
ita cito deficit eius potētia: t; pōt exemplū sen
sible. dicens: **t** Exortus est eni sol cū ardo
re. existens in cancer v̄l leone. **v** T; arefe
cit feni: quia deficit eius virorē t; decor. t; apli
cat ad ppositum. dicens: **x** Ita et diues in
itineribus suis. s; potentia t; gloria.

y Marcelcer. Lin morte t; etiā aliquā ante mor
tem. **z** Beatus vir. in spe. **a** Qui suffert.
tentationē. ita q; nō vincit ab ea; b; vñcet eā.

b Quoniam cū pbatus fuerit. sicut aur in for
nace. **c** Accipiet coronā vite. t; tunc erit bea
tus in re. **d** Quā repromisit deō diligētib;
se. quia nibil est acceptū deo nisi fiat ex charita
te. **j** Cor. xiii. Si distribuero ēs facultates me
as in cibos pauperē t̄c. sequit; charitatem aut nō
habuero nibil mibi pdest. **e** Nemo cū tēta.
Hic cōsequēter circa pdierā remouet errorē du
plicē. secundū remonet ibi: Molite itaq;. Circa primū sciendū q; q; po
tentie ale sunt a deo t; act̄ earū. ideo diperit alij; t; tētatio inducens ad
malū est a deo: ita q; deus est actor mali culpe: volētes per hoc p̄tātē sus
excuse: ppter qd remouet hoc dicēs: Nemo cum tentatur. t; per tenta
tionem ad peccatum inducitur.

g Qm̄ a do.

g Beat qd

 Slo.ordi.

Jacobi

Ca. I **Nico.de lyra**

Ca m̄ a deo tenta. **E**xteriorē tētationē im̄mittit de⁹ ad p-
bationē suoz; interioz vero q̄ sepe cōcipit furtū; adulteriū;
um; homicidiu⁹ nō im̄mittit de⁹. **b** Unusquisq; tē. **D**uo sicut
genera tētationū. **U**nū qđ pbat. **f**in qđ tētavit de⁹ abraā.
Lund qđ decipit fīm qđ nemīnē tētāt. **L**ū sup̄ fūdāmē-
tiū lignū fēnū; stipulā edificamus;
diabol⁹ supponit incēdū; edifice-
m⁹ aurū; argētū; lapides p̄. t ten-
tare nō audet; nec th̄ oīna desistit
s; sedet i occultis vt interficiat in-
nocētē. **A**ug⁹. **T**rib⁹ modis tē-
tatio agit: suggestione hostis; dele-
ctatione; vel etiā cōfēnsu⁹ n̄e fragi-
litatis. **V** si suggestioni nō cōsen-
tim⁹; tētatio nobis ad victoriā p-
uenit. **S**i suggestioni illicit; delectā-
do offendim⁹. **I**h̄ nōdū mortē incur-
rim⁹. **A**t si delectationē cōcepti fa-
cīoris i corde sequit part⁹; praeve-
acti. **I**tsia nobis morti⁹ reis victor-
hostis abscedit. **N**uera intētione
tētāt de⁹ t diabolus. **D**iabol⁹ ten-
tat vt tētāt i tristiciā mītrat i ama-
ritudine⁹ mūrimatione⁹ tra de-
um; t i desperatione. **D**e⁹ tētāt vt
boi suā infirmitatē agnoscēt i cō-
fidenti i sola spe diuine misericōde con-
stare fortitudinē oīdat. **vñ:** **N**am
vīr⁹ i infirmitate cognoscit suē p-
fici. **E**t i psal. Infirmita⁹ ē: tu xō
pfectisti ea. In tētationib⁹ tristicia
repellit gaudio. **In** successiōnē aut̄
supbia timore deprimit. **c** **M**or-
te generat. **S**icut q̄ tētāt supat; p-
mia vite: ita q̄ cōcupiscētis ille⁹
supat: merito ruīna mortis incur-
rit. **d** **O**mne datū tē. **A**stenso
q̄ vīta nō a deo nobis; s; a nobis
fūt. ecōtra oīdit; qz q̄d boni agi-
m⁹ nō a nobis; s; a deo est. **vñ** pa-
trē lūminū vocat. i. auctorem oīm
spūlū donoz. **D**atum referit ad
naturā; donū ad grām. t datū t̄pī
hoi; donū ḡre solet ascribi. **g** et
bonū nature a deo ē. **In** baptiſmo
grā datū optimū. **E**t i dattō spūlū
sancti donū pfectū pōt itelliſi.
e **N**ec vīci. tē. **L**umē eius alīq
vībra no intercidit; vi alīq mala
im̄mittit. **H**z semp bona lucis dona
in nobis alīq̄ fūt dona del: q̄ sup-
uenientia obumbhāt pēta: qđ non
in deo. **f** **V**olūtarie. **O**mne bo-
nū est a deo: t nō meret vestris ad
hoc accessistis; sed sola grā diuine
voluntatis. **g** **A**t sim⁹ initium
tē. **N**ec hāc genitū p̄ puremus
nos ē: qđ ipse est. **S**ed quēdā p̄-
cipiatū in creaturis adoptione no-
bis concessit. **A**nde aliis transla-
tori: vt simus primiſtie creaturaruz
ei. **h** **G**it aut̄ tē. **S**upra monu-
it ad toleratiā tētationū: deinceps
instruit moralib⁹ p̄ceptis. **P**rimo
admonet aurē accommodare docēti: sero os apire ad docē-
stūtū: qđ nō dīdīcit hō alīq̄ p̄dicare. **Q**ui ḡ sapīam dili-
mo hāc a deo postuleret; de hinc magistrū x̄itatis inquirat
guā nō solū ab octōs sermonib⁹ cocereat: sed etiā a veri-
dīcāda quā nūp acceptat. **vñ** salomō: **T**ēpus tacēdi: t̄ps l-
di: q̄ tutius veritas audīf̄ h̄ p̄dicaf̄. **i** **A**rdus ad irā-
temere t sine causa irascaf̄: vel cōtra subditos peccātēs: v-
tra quoslibet fratres: vel cōtra felicitate maloz: q̄ matu-
sapītē no nīli trāquilla mēte p̄cipif̄. **A**t q̄ iratus iudicat
si iusticiā iudicari: diuini examini iusticiā i p̄turbatione
dit nō pōt im̄itari. **k** **P**ropter qđ. **N**on uit ad inquirē-
cīnā ad quā suūcipiendā: et vt in ea possint p̄ficiere: b-
ad mundiciā corporis et anime. **Q**ui non declinat a ma-
potest bonū facere.

a **D**icat qm̄ a deo tērat. qm̄ hoc ē falso. b **D**e enī intētate
ma. est. sed bono z m̄: sicut dī **H**en. xxv. Tētauit deus abraā.
et obediētiā inotesceret alijs & daref eis in exemplū. c **I**p̄
enī neminē tērat. inducēs eū ad peccandū. d **A**nusquis x
tentat. tali tētatione ad p̄m̄ indutente. e **A**l concupiscenti
sua inordinata. inter qm̄ dicit.

sua.inordinata: ppter qđ dicit Aug⁹
xliij.de ciui.dei q̄ amor sui vſq; ad cōte
tū dei facit ciuitatē diaboli ad quā pt

tu utriusque clavis utrumque ac quia tu
nem hō p. peccati generalis. ito amor su
tendes ad cōceptū dei q̄ est idē qđ cōcu
pisētia inordinata est cā oīs p̄cti. & su
dit p̄cessus. cū dī: f **A**bstract⁹ & ill
er⁹. qđ primo insurgit cōplacētia seti de
cīatio abīsq̄ cōfēlū pfecto: tūc adbu
stat in terminis peccati venialis.

g Heinde cōcupiscētia cū cōceperit.
inualuerit; **b** Parit p̄t̄m. inducen-
ad cōsēnsum pfectu. **i** Peccatū ve-
cū cōsumatū fuit. in ope exteriōr
k Generat mortē nā inducīt ad rest-

Ratione & consuetudine, ad quam sequitur
obstinatio quae est mors aie. **H**ec argum-
entum in duabus partibus videtur.

tū inductū q̄ de⁹ sit actor p̄tī valet; act⁹ p̄tī in h̄tū act⁹ est aliqđ bonū. T reducī i deū sicut i causam primā effici-

tem: s_z inq_ztū malus est priuatio: nec
bet causam efficientē: s_z deficiētē. s. m.
llicia voluntatis vel ei^z defectū: sicut n.

tus claudicatiōis est a x̄tute gressiuā
fective.deformitas aut̄ talis mot⁹ est
curuitate tibie. I Molite. hic remoue
scđm errore: qz sicut dixerūt aliq̄ deū

actorē peccati: ut dictū est. ita alij dix
rūt bonū meriti ēē ab hoīe. s. pelagian
dicētes hoīem sine grā posse vitā etern
mereri. qđ remouet. d. Molite errare
subdit in quo: m. Omne da. optin

libavit in quod: in Domine da. optum
qđ est bonū meritoriū faciēs hoīem v
ta eterna dignū. n. **Et oē donū pfect**
i horū clara. **D**omine suscipe. **S**ancte

.i.bonū glorie. o **H**esurum est des-
dens a patre lumenū. et non est ab ho-
qz bonū meritorū excedit. proportionē
ture createsicut et finis ad quē ordin-
am illud. i. **C**or. ii. **O**culus nō vidit n-

Apus quē nō est trāsmutatio. im-
tabiliter enī facit mutabilis: sicut nos

tabiliter est rati mirabilia: sicut nolt
intellectus imaterialiter intelligit materi-
lia. vnde dicit Boetius de cōsō. Immob-

Hec vic
obumbratio. nā i eo nō sūt plures acti

intelligēdi & volēdi sibi succedētes: se
vnico actu simplicissimo & eterno inte-
git & vult se & oīa alia. r. **Z**olūta

gl̄t & vult le & oia alia. ¶ **C**olitat
ei nos genuit verbo veritatis. l. p. Xb
Incarnatiū qd̄ ē ipsa veritas: Job. xiiii.

Ego sum via veritas et vita. sed ut simili-
initium aliquod creature ei? quoniam ad esse genitum
quod hic inchoat et in celo perficitur quoniam glorificatur

est gratia cōsumata. t **Scitis fratres**
mei. **Postque** **beatus** **iacobus induxit** **fie-**
les ad resistēdū temtationis; hic **zur** **eos**

Eccl. xiiij. 1. *Eccl. xiiij. 1.* **A**utem fratres vobis dilectissimi i. scilicet fratres de

Sicutis fratres me dilectissimi. i. scire t:
v **H**ec autem regula ad audiendum. veritatem
ardus autem ad loquendum. nam pergit in etiam ad d:

ad irā. nā tra q̄ est p̄ vitiū oculū mētis ex celum; ipsum aliquando vturbat. vt di

*et ceteris apud quoniam pluribus. videlicet
oral. 3 Traenii viri. q. est p. vitium.
ei non operat. minus dicit et plus signa
per vitium non solum iustitiae omittit*

per vitium non solum iniustiam omittit
frequenter ad faciendum iniusticiam in-
cipit concludit dicens.

P * Et abud-

Insitum

Glo.ordi.

Sa Institū ver. Qd̄ vestris cordib⁹ pdicādo spōnim⁹: vel verbū qd̄ Institū t̄ seminatū est in die redēptionis qn̄ vos genuit d̄: nunc pfecti⁹ suscipite: et opib⁹ implete: qd̄ i myste

rio tener. Qd̄ cōsideranti vul. t̄c. Allego.

Qui pponit i animo

sue cōsiderare i scriptu
ris q̄si in speculo: vul-
tu na. qualiter hō sit
nat⁹: q̄ fragilis: vñ qd̄
futurus q̄ brevis eit
in quātis miserijs po-
stus. cōpunctionē ma-

gnā t̄ voluntatē peni-
tendi traxit: t̄ statim
aliqua rētatione sedu-
ctus: obliuiscit cōpu-
ctionis: t̄ ad peccata

redit. **Qui** incōstātie
cōpact: q̄ libēter verbū
audit: t̄ implere negli-
git: q̄ est illūtudo inter
illū q̄ sponte sua sine
doctore se ad scriptu-
ras cōplicuit t̄ illū q̄
ab alio scripturas au-
dit: cu neuter impleie-
rit. **Quer** cu nascit:
vagit p̄ qd̄ indicat do-
lor aie q̄ inuita intrat
ad miserijs carnis:
quē dolorē postea ob-
liuiscit: cōsulta illece-
bris carnis. **C** In le-
ge pse.li. Legē pfecte
libertatis: gratiam vo-
cat euangelij: q̄ perfe-
cte liberos facit a ser-
uitute timoris. **Quile**
gem tenebat: in timo-
re seruēbat. **Quis** q̄s
ē transgrediebat: su-
ne miseratione lapida-
bat. hec lex neminem
ad pfectū pdixit: q̄ t̄
si cogebat timore serui-
re: nō dabat gratiam
vt cōplere amorem: t̄ a
penis inferni nō pote-
rat liberare. Sed cha-
ritas qui dat in euau-
gelio mittit foras timo-
rē: t̄ dueit ad vitam.

D Si quis putat se
t̄c. Non uerat vt ver-
bū dei nō solū auditēt
sed etiā implerēt. Nūc
vnydīc munitos red-
dat addit: All. Vale-
re hec oia nisi etiā lin-
gua refrenet a derra-
ctib⁹ mēdacijs: blas-
phemij scūliloquij

multiloq. **Quia** cor-
rūpunt bonos mores

colloquia prava.

E Religio mūda t̄c. **Quia** dixerat factorē

opls beatū: nūc q̄ facta maxime placeat di-
cit. s. misericordia t̄ inocētia. **Nā** ē eo q̄ pu-
pillos t̄ viduas visitare iussit: cūcta q̄ erga

prīmū agere debem⁹ insinuat. **O** Imaculā-
tos a seculo iubet custodire. Aniuera i qb⁹

nos castos obseruare decet ostēdit. In qb⁹
sūt t̄ ea q̄. **S** obseruare monuit. Ut tardi ad

loquēdū tardī ad irā.

H Ratres mei. **O** stēdit q̄ hi qb⁹ scribe-
bat fide ibuti: q̄ opib⁹ vacui erāt: et

elemosynā quā p̄dicabat nō pauperib⁹. **A**

et ut possitis esse immaculati.

F Ratres mei **L**a. II q

et ut possitis esse immaculati.

R Ratres mei. **O** stēdit q̄ hi qb⁹ scribe-
bat fide ibuti: q̄ opib⁹ vacui erāt: et

elemosynā quā p̄dicabat nō pauperib⁹. **A**

et ut possitis esse immaculati.

Vetera.

Epistola

A Et abūdātiā ma.i.ire pcessū t̄ augmētū vscg ad op̄ iusticie. qd̄ stellecū
execrāt. vt dicitū est. **B** In māsuetudine suscipite institū bū. l. verbū fidei
qd̄ debet mērib⁹ inseri humanis. Est aut̄ māsuetudo quedā tractabilitas me-
tis ppter qd̄ ē debita dispositio ad recipiēdū ip̄ressionē verbi diuini sicut cere

tractabilitas ad ip̄ressionē sigilli. **C** Estote. Dic q̄s inducit ad acquiescen-
dū veritati ip̄am ope adiplēdo. t̄ primo facit pposi-
tū. scđo remouet oppositū ibi: Si q̄s aut̄. Circa pri-
mū dicit: Estote aut̄ factō. ver. t̄ nō au. tm. p̄cepta ei
divina salte in plurib⁹ sūt de operabilib⁹. t̄ id non
sufficit auditus: sed requirēt opus. ppter quod dicit
pbus. j. Ethicō x: q̄ illi q̄ sunt cōtentī scientia moralis
absq̄ opere: sunt similes illis qui attēte medicos an-
diūt: sed nihil faciat eorū q̄ dicunt: t̄ sicut isti nō ha-
bent corpus bū curatū sic ne illi animā. ppter qd̄ s̄
tali auditorē subdīt. **D** Dic cōparabit viro consi-
derati vultū nativitatis. i. vultū suū corpalem i quo
natus est. **E** In speculo. In quo vides vmbrazatē t̄
impfecte. ppter qd̄ talis cōsideratio parvā aut nullā
facit ip̄ressionē: sic est de auditu p̄ceptorū dei sine
opatione. **F** Qui aut̄ pspēxerit i legē pfecte libe-
ratis. i. in legē euangelica. q̄ dicit lex libertatis: tum
qr̄ est lex amoris. lex aut̄ yet̄ sūt lex timoris. Aug.
in libro cōtra Adamātū. Differētia legis t̄ euange-
lij timor t̄ amor. timor aut̄ respicit cōditionē seruitū.
amor aut̄ liberā. tum qr̄ lex noua liberat t̄ seruitute
legis veteris t̄ onore. vt frequenter dicit̄ et. **G**
Et pmaserit in ea. fm eam vñido. **H** Dic bea-
tus in facto suo erit. i. in ope suo. **I** Si q̄s. Dic cō-
sequēter remouet oppositū: qr̄ aliq̄ volebant vivere
ociosi: credētes q̄ eis sufficeret ad salutē suscep-
tio dei. ppter qd̄ hoc ip̄probat. d. Si q̄s aut̄ putat se esse
religiolū. i. verū t̄ pfectū christianū. **K** Nō refre-
lin. fūa. lactādo se q̄ hoc credere: sibi sufficit ad salu-
tē. **L** Sed seducēs cor suū. p fallā opionem.
M Huius vana est religio. qr̄ nō ducit ad finē debi-
tū: sicut medicina dicit vanā q̄ nō inducit sanitatē.
N Religio aut̄. s. xpiana. **O** Munda t̄ imaculata
apud deū. i. accepta apud deū. **P** Nec est vītare
pi. t̄c. i. exercere se in opibus mīsericordie erga p̄t-
mū t̄ opibus mūndicie erga seipsum.
Q In ca.j. vbi d̄ i postil. Q̄e gaudiū. i. celeste gaudiū.
R Additio. i. gaudiū estimate fratres t̄c. de
clarat in glo. vbi sic d̄: lō est xpiane dignitatis in-
tpalib⁹ exaltari: q̄ poti⁹ dep̄zim. mali nihil habēt i
in celo: boni nihil i mūndo. q̄ sepe illū boni ad qd̄ tē-
ditis quicq̄d̄ in via contingat gaudere debetis. hec
in glo. **S** In edē ca.j. vbi d̄ in postil. Sit aut̄
ois homio velox ad audiendū.

R Additio. ii. Licet hoc qd̄ dicit: Sit aut̄
tardus ad loquēdū: satis p̄tē intelligatē de audi-
tu a docēte t̄ hmō: t̄ videat etiā hō documentū se extē-
dere ad alias colloquiōes būanas: i qb⁹ bō debet
prius audire q̄ loq̄: iuxta illud p̄tē. xlvi. Quā
ante respōdet q̄ audiat stultū se demōstrat t̄ cōfusio-
ne dignū. t̄ hec expositiō magis cōcordat lē sequen-
ti cū dicit: Et tard⁹ ad irā. ex locutiōib⁹ ei inoindina-
tis p̄suerit ira. p̄uocari mag⁹. q̄ ex b̄ q̄s se igerat
ex officio doctoris. **T** In co.ca. vbi d̄ i postil. In
speculo i quo vides vmbrazatē t̄ impfecte.

R Additio. iii. Sup illud. Dic cōparabit vi-
ro cōsiderati vultū nativitatis sue i speculo. glo. Sicut talis cōsiderās nō rem-
sed solū vmbra vides: sic ille q̄ habet solū vmbra ver-
bozum nō corpus operis.

F Ratres mei. Post q̄s beat⁹ iacob⁹ informauit fideles ad b̄ se haben-
dū respectu sui. hic q̄s idē facit respectu p̄ximū. Et diuidit i duas p-
tes. qr̄ p̄mo inducit fideles ad b̄ se habēdū erga p̄ximū i collatio-
ne boni. scđo i collatiōe mali ca. se. **P**rima i duas: qr̄ p̄mo facit p̄positū i collatio-
ne boni honorabilis. scđo i collatiōe vtilis. ibi: Sic loqmī. Ad eundētā au-
tē primi duo sūt p̄mitēda. p̄mū ē qd̄ sit p̄sonālē acceptio. scđo i q̄liter habet
locū i exhibitione bonoz. Circa p̄mū sciendū q̄ eītas distributivē iusticie
hoc cōsistit q̄ altī diversis tribuunt fm p̄portionē vel dignitatē vniuersitatis
q̄s. ppter qd̄ si i tali distributione atēdat ad cām ppter quā aliq̄ p̄portiona-
tur ad tale donū: fit fm eq̄itatē iusticie distributivē: vt si cancellarius parisi-
sis p̄moueat aliquē ad magisteriū: atēdatē ad suā sufficiētā scie p̄ quā effi-
ciat p̄portionat vel dign⁹ respectu talis bonoz. Si aut̄ atēdatē ad p̄sonam

* tantū

Eterna: s̄ diuitib⁹ xp̄i t̄palia cōmoda faciebat. vñ eos redarguit. **a** Polite i p̄so. t̄c. Qd̄is diuites iūtaret ad fidē: t̄ paupes despiceret. Nō ita ē: qz dñis paupes elegit in hoc mūdo: t̄ eos fide donauit. Mūd⁹ pau-

perē abicit: diuitē co-
lit. fides xp̄i ecōtra do-
cet: qz ois glia diuituz
tāq̄ flos feni. miseris/
cordia i paupes floret
I eternū. **b** Dñi glo.
Dñm glie noīat: vt el⁹
iūstis obediat: q̄ sem-
piena glia remunerat:
q̄ qd̄ p̄ ei⁹ amoore pau-
pib⁹ daf⁹. **c** Tu sede.
Tū sta t̄c. aug⁹. Si
hāc distātā sedēdi et
stādi ad honores ecclie
siaſticos referam⁹: nō
est putādū leue eē pec-
catū i p̄sonaz acceptio
ne h̄bre fidē dñi glorie.
Quis ci ferat eligi di-
uitē ad sede honoris
ecclie: cōtēpto paupe-
instructiore t̄ lāctiore?
Si aut̄ de quidianis cō-
fessib⁹ loq̄: q̄s nō hic
peccat? Non t̄i peccat
nisi cū apud semetipm
int̄ ita iudicat ut ei tā-
to melior. H̄to dītiori vi-
deat. h̄ ei videſ signi-
ficasse. Subdēdo: Nō
ne iudicatis apud vos
metipos t̄ facti estis
in. t̄c. **d** Audite. **e** Dīligēti⁹ attēdē: qz
nō q̄ dītiores i seculo
bi meliores i examine
dīnō. t̄ iō nō sūt p̄ferē
di. Nā de⁹ nō diuites
h̄ paupes elegit. I. h̄i
les p̄ cōtēptu rex vissi
bili⁹: fide aut̄ iūsibili-
um diuitiaz: mūdo de
spicabiles apparēt: sed
bos t̄i expectatōe fu-
turi regni p̄claros red-
didit t̄ nobiles.

f S̄ quiētē diuitē ppter diuitias elegit: t̄ ppter
pauprētē abicit v̄trobib⁹ peccat.

a nolite i p̄sonarū acceptioē habe-
re fidē dñi nři iesu xp̄i glie. Eteni
vel in conspectu vestro.

b si istroierit i p̄uetū v̄rm vir: aureū
annulū habēs i veste cādida: in/
troierit aut̄ t̄ paup i sordido ha/
bitu: t̄ intēdat i eū q̄ est indur⁹

c veste p̄clarā: t̄ dixerit̄ ei: Tu se-
s̄ in honesto loco.

de hic bñi: paupi at̄ dicat̄: tu sta
illic: aut̄ sede sub scabello peduz

a q̄d̄ ē: nōne p̄tm opamini. **f** nō a deo.

meoz: nōne iudicatis apud vos/
a s̄. iudicare debitis apud vosipos: q̄ p̄ua co-
gitatis in acceptioē p̄sonarū.

metipos: t̄ facti estis iudices co/
s̄. i. humanarū.

d gitationū inīgrum? Audite frēs
v̄trobib⁹. **e** Dīlectissimi. Monne deus elegit
inopē rerū t̄paliū: sed.

pauperes in hoc mūdo: diuites i
in fide t̄ heredes regnī: qd̄ repro

a s̄ non mundana.

misit diligentibus s̄: Vos autē
vel in. s̄ dicendo tu illicita.

f exhonorastis pauperē! Monne di-
uites p̄ potētiā opprimunt vos

a s̄. s̄ sine culpa faciūt vos cōdenari.

t̄ trahūt ipi vos ad iudicia? Nō
etiam. **f** salutiferū christi

s̄ ne ip̄i blasphemāt bonū nome
ad p̄tectionē vestrā.

b qd̄ inuocatum ē sup vos? Si t̄i n̄
s̄ gre. a s̄ excellētē iter alias. b s̄ fm qd̄ scri-
i legem p̄ficiis rēgalem fm scri/
pturas: t̄ diliges proximū tuum p̄

sicut teipuz: benefacit̄: si aut̄
pauperes ppter pauprētē abicit̄ et diui-
tes ad honores ppter opulentia pmouentis.

p̄sonas accipitis: p̄tm opamī/

do ad diuitias p̄cise. **f** Pauperi aut̄ di. t̄c. fm cōtēdēdo vel. p̄p̄ pauprētē
p̄cise ip̄m min⁹ honorabilē t̄ amabilē deo iudicādo. t̄o subdit̄: Et facti es̄ in-
cogi. inīgrū. **g** Audite. b p̄bat suppositū. s̄. q̄ diuites p̄p̄ diuitias p̄cise
nō ē magis honorabilis: nec paup̄ ppter pauprētē cōtēptibilis. t̄ b dupl̄. p̄
mo diuina auctoritate cū d̄: **h** Monne de⁹ ele. pau. vt pt̄ de aplis: t̄i a prin-
cipio elegit aliq̄s diuities vt Zachei⁹ t̄ Lazarū. **i** Diuites i fide t̄c. q. d. el
debet̄ cōformari: t̄ sic debet̄ i ecclia fieri: q̄ paupes i t̄pali⁹: diuites t̄i i sp̄l/
ritualib⁹: si ex eo x̄ sp̄uallib⁹ diuitiis magi⁹ p̄uent̄ honor diuin⁹ t̄ bonū ecclie:
diuitib⁹ i t̄pali⁹ s̄t̄p̄honorādi. scđo b idē. p̄bat ex diuitū austerritate. **j**
Monne di. p̄ po. op. vos. i bonis possētis dānificādo. **k** Et ipsi tra. vos
ad iudicia. vt cōdēnemini ad mortē i p̄sonis. hec enī frequēter siebat i ecclia
primitua. tertio b p̄bat de diuitū malignitate. **l** Monne ipsi blas. bo. no. s̄.
iesu xp̄i qd̄ sicut Beri. dicit: Est mel i ore: melos in aure: iubilus i corde.
m Si t̄i legē. b̄c̄ remouet falsū intellectum circa p̄cedentia. Ex his enī q̄ di-
xit de diuitib⁹ posset aliq̄s credere q̄ essent a fidelib⁹ odīdēt: qd̄ remouet. **n**
Si t̄i legē p̄ficiis regalē. i. a rege regū datā. o H̄com scri. vete. ac noni te.
p̄ diliges. pri. t̄c. i. ad eandē beatitudinē cōsequēdā. Et noīe primi intelli-
git̄ ois bō: q̄ ad imaginē dei fac̄: t̄ ad beatitudinē apt̄. **q** Si aut̄ p̄sona
s̄. s̄ accipitis

Slo.ordi.

Gita parnū vt magnū audierit: qr iudicū dei est. **Quicūq** aūt. Ne putarēt cōtēptibile esse p̄ctū: i hac vna re legē trans/ gredit addit: **Quicūq** b offendat aūt r̄c. **Aere q̄ in vno** offendit est trāsgressor totū legis: qr q̄ peccat ī auctorē legis facit quē i sua lege negligit: t̄ h̄ charitatē q̄ ē cā t̄ mater totū legis. **D**āc mīaz exiliū videam⁹. **Si** q̄s me offendere oēs frēs et amicos meos ī cōtra oēs peccaret. **H**ic q̄ vñū mandatū negligit: cetera q̄ cōplēta videbant̄ adiuuare: sibi inutilia reddit. **Q** uel aliter: **C**haritas ī plenitudo legis: in cui⁹ p̄ceptis tota lex p̄cedet. **Q** uia aūt h̄ charitatē facit: merito inim⁹ re⁹ est. **M**emo aūt peccat: nī h̄ charitatē faciat: qr nec dēu vere diligit: cui⁹ legē negligit: nec p̄ximū in quē delinquit. **Q** uia ḡ supl⁹ offuderat eos ī charitate peccare: qñ dicūt pauperi: tu sta illuc. cōpēterē subdit: **Q** uia i vno. i. chari/ tate offendit (q̄ ē radix om̄ p̄ceptoꝝ) ab oībus p̄cepti⁹ q̄ sūt q̄s filii charita/ tis accusati. Recōciliato aūt illo vno in quo offendit: cetera oīa recōcili/ ant. **Q** uia ḡ nō dicūt paria p̄cta: Ne/ scio nī forte: qr magis facit h̄ chari/ tate t̄ magis offendit ecclēsiā: q̄ gra/ plērū. **Q** uia. t̄ min⁹ q̄ leuius peccat. **C** om̄ his uas. **2.9.7.c.**

Q uia. Apud dēu q̄ nihil dimittit im/ punitū: q̄ scit h̄ necessariū legē dede/ rit: q̄ negligit mandatū credit: illud a deo inaniter institutū. **D** e. **S**ic loq/ mini r̄c. **N** siquidē malū ē dīnit̄ p/ pter diuitias eligi: pauperē abiicit: et qr bonū ē. pp̄t dēu ēt diuities diligere pupillos t̄ viduas visitare: ḡ sic lo/ mi: t̄ sic facite. **B** loq̄ndo t̄ faciendo cu/ rate: vt. pxlos diligendo: a deo diligi/ mereamini misericordiam impēdētes: milē/ ricordia digni existatis. **L** ex libertat̄ lex charitatis: quā superi⁹ regalē voce

Auct. 10. c uit. q̄ d̄: **D**iliges. p̄xi. tuū sīc teipm̄: q̄ lege vos de⁹ iudicat: cū magna mis/ ricordia donat: qr nō iudicamini p̄ le/ gē penaꝝ t̄ seruit̄: s̄ p̄ legem grē: q̄ sp̄otaneos vocat ad penitētiā t̄ p̄cta/ dīmittit. **A**lliter graui⁹ iudicat q̄ le/ gē moyſi h̄ q̄ naturalē cōtēnit. **H**ra/ uī etiā q̄ legē grē: h̄ q̄ legē moyſi de/ ficit. **D**e la/ fer. **De la/ fer.** **1.9.1. c.** **Q** uasi bñ loq̄mini: t̄ bñ facitez: **cra. vn. c.** qr si negligitis graui⁹ dānamabimini h̄ vñico q̄ fuerūt ī tpe moyſi: qr cui pl⁹ cōmītūt̄ tur pl⁹ ab eo exigif. **Q** uo pl⁹ maiorē q̄s misericordiāz a dño p̄sequit̄: eo iniusti⁹ indigenti⁹ primo misericordiā negat: t̄ iusti⁹ luit penaꝝ ipietat̄. **E** Super altat̄ aūt r̄c. **S**icut ī iudicio dolebit q̄ nō fecit misericordiā: ita q̄ fecit: re/ munerauit exultabit atq̄ gaudebit. **A**lliter: **S**uperaltat̄. supponit mis/ ricordia iudicio. **I**n q̄ inuentū fuerit op⁹ misericordie: et si habuerit aliqd̄ ī iudicio q̄ puniat: tā h̄ vñda ope mi/ sericordie ignis p̄ctū extinguit̄. **A**llit̄ super. m. **P**lures p̄ misericordiā col/ ligūt̄. s̄. q̄ misericordiā p̄stiterit. **B**eatī enī misericordes: qñm̄. i. m. c. **H**ic lat⁹ disputat de opib⁹ misericordiæ: vt q̄s p̄cedente snia terra erat. cōsolek̄: docendo qb⁹ remedii expiēt q̄tidiana p̄cta sine qb⁹ nō agit vita: ne illi q̄ nō ī vno tm̄: sed ī multis of/ fendit ī iudicio inueniant̄ rei oīm̄. **S**ic ī fides r̄c. **S**icut so/ la verba p̄teratis nudū vel esuriēt̄ nō recreat̄: si nō ī cib⁹ p̄be/ q̄t̄ vestis: ita fides xboten⁹ seruata nō saluat. **N**ō legit: **Q** uis credi. t̄ bap. sue. salu⁹ erit. de fide p̄feca q̄ p̄ dilectionē opāt̄ est intelligēdū. **G** h̄ dicet alijs. **N**ō soluz̄ p̄pter p̄dictas rōnes deberis ad bñ opandū incitari. **S**ic etiā p̄pter h̄ ne iropērimum ab alijs patiamint: qr alijs assūpta fiducia de suis opib⁹ vt oī/ dat solā fidē nō valere properādo dicet tu si. r̄c. **T**u cre/ dis. **P**robauit eos q̄ opa nō habet verā fidē nō bre. nūc cūt̄. **L** modi

Epistola

Nico.de lyra

accipit̄. mō p̄dcto. **S**ed arguti a lege. **D**eu. q̄. **I**ta par/ uū audierit vt magnū nec accipietis cuiusq; plonā. Et subdie/ malū q̄d inde sequit̄. cū d̄. **Q** uicūq; aūt r̄c. q̄d est intel/ ligēdū de pena dāni q̄ est carentia diuine visionis quā incur/ rit bñ p̄ vñā transgressionē legis diuine: qr p̄t̄ mortale est

trāsgressio legis diuine: sed pena sensu/ sus incurrit grauiorē q̄ plures trans/ gressiones facit: t̄ q̄ de pena dāni ins/ telligat l̄rā sequēs ostēdit. cū d̄:

Cū ui enī dixit: nō mechaberis r̄c. ab vno enī deo sūr oīa: ppter q̄d per/ vnt̄ transgressionē offendit. t̄ p̄ h̄s el/ vñis tolis. **G** h̄ sic loq̄mini. **W**ic p̄t̄ beat⁹ Jacob⁹ informant fideles d̄

collatione boni vñlis q̄ cōsistit ī ope/ ribus misericordie. **A**t diuidit ī duas par/ tes: qr primo facit p̄positū. scđo remo/ net oppositū. ibi: **S**ic loq̄mini. **W**ic

pr̄m̄ dicit: **S**ic loq̄mini t̄ sic fa/ cite: vt opa vñā lñt̄ verbis cōfōrmia/ z qualiter subdit. **S**icut p̄ legē li/ bertatis. t̄. legē euangelicā. **F** Incipi/ entes iudicari. i. ad iudicū futurū de/ bite disponit̄: vbi dabis sentētia beat̄

tudinis cōsequēde. p̄ opibus misericordie. **M**attb. xxv. **T**enite benedicti patris/ mei r̄c. t̄ subditur: **S**icut enī t̄ dedi/ stis mībi māducare r̄c. **T**g. **J**udicū enī sine misericordia: **T**g. **M**attb. xxv. **I**te ma/ dediti ī ignē eterū. **S**equit̄: **S**icut/ enī t̄ nō dedidisti mībi manducare r̄c. **B** **S**uperalteat aūt misericordia iudicū. nā ī caſib⁹ dubiq̄s inter iusti/ ciāt̄ t̄ misericordiā semp̄ declinādū est ad partē misericordie. vnde dicit̄ **R**a. **S**uper Aro. q̄ apud hebreos/ fuit antīq̄s cōstitūtū q̄ si maior̄ p̄/ iudicū ī vno. cōdēnit aliquē ad mor/ tem: nō ppter hoc est interficiendū: sed expectanda est maior̄: deliberatio/ si autem maior̄ ps in vno liberet eum/ est liberandus. **T**g. **Q**uid proderit. **H**ic cōsequēter remoler oppositū. s̄. **S** fides sine operib⁹ misericordie va/ leat ad salutē. **A**t remoler primo p̄ ra/ tionē. scđo p̄ exemplū. ibi: **A**ls autem/ scire. **S**ic p̄m̄ ponit quadruplex/ ratio. **P**lido accipit̄ ex defectu talis fidei. t̄ est talis: **I**llud q̄d est mortuum spiritualiter: nō potest saluare eterna/ līt̄: fides sine operib⁹ h̄ uisimodiz q̄ viuificat p̄ charitatē. **A**mor autēz/ dei nū h̄ ē octosus: opatur ei magna/ si est: si aut̄ operari renuerit amor nō/ est vt dicit Grego. homel. x. **A**t hoc/ est intelligēdū habita oportunitate/ operādi. ppter q̄d fides q̄ p̄ dilectio/ nē nō operat mortua ē: t̄ sic inefficac/ ad salutē. t̄ hoc est q̄d dicit: **Q**uid p̄/ derit fratres mei r̄c. q. d. nibil p̄derit/ ad salutē. **T**g. **S**icut ponit se/ cūda ratio q̄ accipit̄ ex simili: fides ē/ sine operib⁹ similis est verbo sine in/ tellectu: sed tale verbu nibil p̄ficit: sc̄/ cut si alijs dicit famelico vade t̄ co/ mede: t̄ nō det ei aliqd̄ ad comedēdū. tale verbu nibil pro/ deft̄: sed magi⁹ est frustratoriu⁹ t̄ derisoriu⁹. t̄ h̄ est q̄d dicit: **S**i aut̄ frater t̄ soror nudi sint r̄c. t̄ p̄tz ex dictis l̄rā.

I h̄ dicet q̄s. **H**ic ponit tertia ratio q̄ accipit̄ ex oppro/ bro q̄d potest inferri alicuius sic credentis: q̄ nō potest offe/ ndere fidem suā si requirat: q̄ nō verbis sed operibus vere/ ostēdit. t̄ hoc est q̄d dicit: **S**ed dicet quis: id est potest dis/ cere rationabiliter improperādo sic credenti.

M **Q** uifide habes. **K**m. dictiu⁹ mū. **O** Ostende mihi fidē/ tuā sine operib⁹ quasi dicat: nō potes: sed ego potero qui/ opera habeo. **T**u credis. **H**ic ponit quartā ratio t̄ ac/ cipit̄ ex demonib⁹ q̄ credunt ex evidētia signoꝝ: t̄ contre/ miscunt timore penarū: t̄ tamē hoc nō valet eis ad salutem

et quid

Blo.ordi.

G modi fidē habēt: patefacit: ne illā talē fū
dē magnificat. **A** Et dēmo. cre. Scriptū
L uel. s. d ētribat dēmonia ab hōib⁹ clamātia et dī
cēta: qz tu es fili⁹ dēi. **S** t legio qz hōiez ob
D Hor. s. a sidebat timēt clamabat: Quid mibi et tibi
fili⁹ dēi sum⁹? **A** d
iuro p deuz ne
me torqas. **Q** uis
g dēi nō credūt:
vel creditū nō tū
mēt: dēmonibus
tardiores et pter
mores sunt.
b **V** lūs aut scire.
Probato qz fides
sine operib⁹ mor
tua est: vt euīdēti
tius ad bonā opa
tionē inuitet eos:
elegās exemplum
bone operationis
abraā patriarchā
pponit illis qz de
circētione credi
derat: vt bonū pa
trem qz boni filij
imitent in tētatio
ne et opatione.
c **A** braā pater.
Q abraā p fidem
sine opibus iusti
ficat: qz de opib⁹
qz pcedebat v
telligit: qz p opera
qz facit iust⁹ nō su
it sed sola fide: hic
de opibus agit qz
fide sequunt: qz q
ampli⁹ iustificat:
cū iā p fidē fuisse
iustus. vnde pau
lus: Fide abraaz
obtulit isaac cū tē
tare: hec oblatio
est opus et testimo
niū fidei et iusti
cie. **P**aulus iā ab
raam fidei constā
tiam. Jacob⁹ lan
dat opū magni
ficētia: qz vtroqz
fuit pfect⁹ abraaz
et de vtroqz in ex
emplū pponeit.
d **O**fferēs. Ma
gna tētatio cū filiū tuebāt occidere: magna
fides cū etiā de mortuo credebat se posse semē
accipere. **M**agnū op⁹ cū dilectissimū nō dubi
tarē offerēt. **V**ides. Quia obtulit illū in
qz acceptat pmissionē: apparet magna x̄tis fidei: qz t si enī offerret: credebat pmissionē im
plēda: qz potētem credebat dēū etiā suscitare
mortuū. **F** credidit abraā tē. Aug⁹. aliud
est credere iā dēū: aliud credere dēo: aliud cre
dere dēū. Credere illū ē credere qz sit dē. Credere
in illū ē tēdere cū charitate iā illū. **P**rimū et se
cūdū demonū et multo p maloz eē nō dubitat.
Tertii tē ē bono. **G** **S**ilv. Ne causare
opa tantū p̄tis se imitare no posse p̄tētū cūz
mō nullus cogat filios offerre: addit exēplū
peccatricis mulieris: qz p opa misericōde et hōis
talitatis soluta ē ap̄tis: et ascripta ciuitis israē
litici p̄p̄l et ānūerata ī generationib⁹ saluato
ris. **H** Raab. Attitudo qz significat eccliaz
fide dilatata. **Q**ui exēplō monet patrie pere
untis interitū cauere p opa misericordie num
cios r̄p̄l suscipe et seruare et ad ielsi remittere. **I**
icut legif

Jacobi

qua nō possūt agere opūs meritorū: et similiter suo mōdo fides qz nō operat p
dilectionē nō pfectit ad salutē. **A** **V** lūs aut scire. **H** ic p̄tū dērō errore remouet
p exēplū duplex. **S**ecundū ponit. **I**bi: **S**ilv aut. Primum ē ipsius abrae qz pponit in
uehendo hō aduerfarū. **D** **V** lūs aut scire. p exēplū **B** hō inanis. **D** aut res
inanis qz nō cōsequit̄ sine debitu: sicut medicina qz nō inducit sanitatē: et eadē rō
ne hō qz p opa bona nō cōsequit̄ beatitudinez. **A** **N**isi
fi. sine ope. mor. est. qz d. ostēdā tibi p exēplū pris nr̄ ab/
rac. et sequit̄. **D** **A** braā pat̄ nr̄ nōne ex opib⁹ iustificata/
t⁹. qz d. sic. **S**ilv hō videt dētū apli Ro. iiiij. Si cī abraā
ex operibus legis iustificat̄ est habet gloriaz hō nō apud
dēū. et ibidē. itj. ca. Ex operib⁹ legis non iustificabili ois
caro. Dicēdū qz apli loquit̄ ibi hō illos qz opa cerimōnia
lia legis dicebat esse necessaria ad salutē qz tā cessaue
rāt iā morte xpi h̄tū ad efficaciā. **E** **O**fficēs. Hic p̄tū
ponit exēplū de obedētia abrae ad dēū: pcedēte ex ma
gna dei dilectionē qz semp̄ manet efficax ad salutē. tū dicit:
Offerēs isaac filiū suū sup altare h̄tū. xri. parat̄ illū im
molare ex fidē et dilectionē ad dēū. vt h̄tū Heb. xj. credēs qz
a mortuis posset eū saluare dē. id subdit. **V** lūs qz
fides cooperatorib⁹ opibus illi⁹: qz nō essent meritoria sine fi
de sine qua ipsoib⁹ est placere deo Heb. xj. **G** Et ex
operib⁹ fides cōsumata est. habit̄ enī firmat̄ qz manifesta
tur p opa. Et silv magnitudo fidei abrae apparuit ex ei⁹
obedētia offerēdo filiū: ppter qz dictum fuit sibi a dñor
Huc cognoui qz timeas dñm. i. cognoscere feci alios. no
tice enī dei nibil accrefit de nouo. **H** Et suppleta est
scri. dētū cre. abraā deo tē. hō el dictū fuit abrae: **H** enī. xv.
nō solū ante h̄tū offerret isaac: h̄tū etiā ante h̄tū nat⁹ esset **F** ex
oblatione isaac scriptura illa dētū esse suppleta: in h̄tū p hō
magnitudo fidei abrae fuit alius declarata: vt dictū ē. et
sic cōcludit intentū: i. **V** lūs qz ex ope. iii. hō et nō ex
fide tē: qz vtrūqz est necessariū ad iustificationē. nā fi
des qz nō operat̄ dilectionē mortua est i informis. et tē
rū opa sine fide nō sūt deo placēta: vt h̄tū est.
K **S**ilv. Hic ponit secundū exemplū de raab qz ex fide vni
veri dei saluauit exploratores iudeoz: vt habet Josue. ii.
et p hoc apposita est ad pplm isrl: Josue. vij. et cōsecuta est
salutē ex fide simul et operib⁹: et hō est qz dicit: **S**ilv ante.
et ptz līa ex dictis vsc̄ ibi. **L** Et alia via ejēcēs. recepit
enī eos p ianuā et emisit p fenestrā et suauit eos declinare
ad mōtā ne reperirent̄ p pseuctoz in strata publica.
Et sic inferē cōclusio intēta cū dētū. **M** Sicut enī cor. ii.
spū mor. est. qz dat vitā corpori. **N** Ita fides sine opib⁹
trāslati sum⁹ de morte ad vitā qz diligim⁹. **T**
In ca. ii. vbi dētū in postil. **R** utiūqz aut totā legē serua
uerit offendit aut in vno. cum ergo.

La. II Rico. de lyra

qua nō possūt agere opūs meritorū: et similiter suo mōdo fides qz nō operat p
dilectionē nō pfectit ad salutē. **A** **V** lūs aut scire. **H** ic p̄tū dērō errore remouet
p exēplū duplex. **S**ecundū ponit. **I**bi: **S**ilv aut. Primum ē ipsius abrae qz pponit in
uehendo hō aduerfarū. **D** **V** lūs aut scire. p exēplū **B** hō inanis. **D** aut res
inanis qz nō cōsequit̄ sine debitu: sicut medicina qz nō inducit sanitatē: et eadē rō
ne hō qz p opa bona nō cōsequit̄ beatitudinez. **A** **N**isi
fi. sine ope. mor. est. qz d. ostēdā tibi p exēplū pris nr̄ ab/
rac. et sequit̄. **D** **A** braā pat̄ nr̄ nōne ex opib⁹ iustificata/
t⁹. qz d. sic. **S**ilv hō videt dētū apli Ro. iiiij. Si cī abraā
ex operibus legis iustificat̄ est habet gloriaz hō nō apud
dēū. et ibidē. itj. ca. Ex operib⁹ legis non iustificabili ois
caro. Dicēdū qz apli loquit̄ ibi hō illos qz opa cerimōnia
lia legis dicebat esse necessaria ad salutē qz tā cessaue
rāt iā morte xpi h̄tū ad efficaciā. **E** **O**fficēs. Hic p̄tū
ponit exēplū de obedētia abrae ad dēū: pcedēte ex ma
gna dei dilectionē qz semp̄ manet efficax ad salutē. tū dicit:
Offerēs isaac filiū suū sup altare h̄tū. xri. parat̄ illū im
molare ex fidē et dilectionē ad dēū. vt h̄tū Heb. xj. credēs qz
a mortuis posset eū saluare dē. id subdit. **V** lūs qz
fides cooperatorib⁹ opibus illi⁹: qz nō essent meritoria sine fi
de sine qua ipsoib⁹ est placere deo Heb. xj. **G** Et ex
operib⁹ fides cōsumata est. habit̄ enī firmat̄ qz manifesta
tur p opa. Et silv magnitudo fidei abrae apparuit ex ei⁹
obedētia offerēdo filiū: ppter qz dictum fuit sibi a dñor
Huc cognoui qz timeas dñm. i. cognoscere feci alios. no
tice enī dei nibil accrefit de nouo. **H** Et suppleta est
scri. dētū cre. abraā deo tē. h̄tū el dictū fuit abrae: **H** enī. xv.
nō solū ante h̄tū offerret isaac: h̄tū etiā ante h̄tū nat⁹ esset **F** ex
oblatione isaac scriptura illa dētū esse suppleta: in h̄tū p hō
magnitudo fidei abrae fuit alius declarata: vt dictū ē. et
sic cōcludit intentū: i. **V** lūs qz ex ope. iii. hō et nō ex
fide tē: qz vtrūqz est necessariū ad iustificationē. nā fi
des qz nō operat̄ dilectionē mortua est i informis. et tē
rū opa sine fide nō sūt deo placēta: vt h̄tū est.
K **S**ilv. Hic ponit secundū exemplū de raab qz ex fide vni
veri dei saluauit exploratores iudeoz: vt habet Josue. ii.
et p hoc apposita est ad pplm isrl: Josue. vij. et cōsecuta est
salutē ex fide simul et operib⁹: et hō est qz dicit: **S**ilv ante.
et ptz līa ex dictis vsc̄ ibi. **L** Et alia via ejēcēs. recepit
enī eos p ianuā et emisit p fenestrā et suauit eos declinare
ad mōtā ne reperirent̄ p pseuctoz in strata publica.
Et sic inferē cōclusio intēta cū dētū. **M** Sicut enī cor. ii.
spū mor. est. qz dat vitā corpori. **N** Ita fides sine opib⁹
trāslati sum⁹ de morte ad vitā qz diligim⁹. **T**
In ca. ii. vbi dētū in postil. **R** utiūqz aut totā legē serua
uerit offendit aut in vno. cum ergo.

† De pe. di
2. c. si enim
vltra p̄s.

Rom. 4. 2.
Gal. 3. 3. 3.

Jof. 2. b
32. q. 1. c. in
tegritas n̄.

Additio. j. In hō qz dicit apls. Quicūqz offens
erit iā vno fact⁹ est oīm re⁹: nō vi
deſ loq̄ de pena dām tē: cū de distinctione iter penā dā
ni et pena sensū nulla fit metio in hoc loco: nec i pcedē
tib⁹ nec i sequētib⁹. In hō etiā qz sequit̄: Qui ei dicit nō
mechaberis et nō occides: nō hō nec īnūt talis distinctione.
vñ expositio postillatoris de hō qz dētū: Qui offendit in
vno tē. nō videt p̄p̄la seu līe consona: Iz qz p̄supponit
verū sit. et iō aliter videſ dēcēdū. Ad qz sciēdū qz p̄cepta diuinē legē p̄scritim
qz obligat ad semē et p semp̄: de qbus hic agit copulatiue sūt intelligēda qz
ad oia seruāda oēs obligant: vñ iā vno offendit: manifestū est qz non oia
seruat ut q̄rū oīm obfuscationē tenet: et iō fact⁹ ē oīm re⁹. i. re⁹ tāqz Ille qz non
oia seruat ut teneſ: et hō videſ dicere Blo. vbi sic: **E**st ē apud dēū qz nibil di
mittit ip̄unitū: qz seit qz necessariū legē dederit. qz negligit mādatū: creditit il
lud inaniter a dēo datū. hec iā Blo. Et qz habet qz qz offendit iā vno offendit suo
facto nō esse necessariā totā legē: et iō toti⁹ legis ē re⁹: Et notādū qz beatus
Jacob⁹ iā h̄tū docet h̄ falsaz doctrinā phariseoz: qz legē diuinā falso interpretan
tes cōtēt tenet qz ille qz plura mādata seruat: et tā iā panēis trāsgredit
ur: nibilomin⁹ est iust⁹ apud dēū: eo qz de⁹ vt dētū iudicat bosem fm plu
ralitatē vel paucitatē meritorū et demeritorū: ita qz ille qz plura opa merito
ria fecit etiā si pauca aliqz numero demeritoria postea cōmitrat: nō ppter hō
est iustus apud dēū qz manifeste ponit Ha. Moy. in suo Deus. i distin. i.
de penitēcia. et sic aliqz tenet cōtēt qz qdē doctrina fālissima est et erronea. Le
git̄ enī Deus. xxvij. inter maledictiones qz lībi ponunt̄ oīra trāsgressores le
gis ultima: Maledict⁹ qz nō pmanet i sermonib⁹ legis hui⁹ nec eos pfectit.
Ex quo ptz qz qz trāsgressionē vñi⁹ p̄cepti nō pfecti lex et sic incurrit illa ma
ledictio. Itē hō exp̄lūs Lzech. xxvij. vbi sic etiā: Si dixerō iusto qz vita vi
uat et confitit in iusticia tua fecerit iniquitatem omnes iusticie eius oblini
oni tradent̄: et sic ptz qz phariseata doctrina in hoc sicut in alijs p̄plurimis
deutia a veritate sacre scripture: et de hoc docet nos apostolus in dictis ver
bis ut predictum est tē.

W 3 vñ In eo.

Gaspide in egypto a quodā patrefacta
militias domitā quotidie de caner-
na sua egressā et a mēsa ei⁹ annonā
cipere solitā. **L**ege⁹ i⁹ marcellū
tigrider manūctū factā ab indiis
anastasio principi⁹ missam. **M**is-
eni. **L**ingua prauorū bestijs feroci-
tate: volucrib⁹ levitate: serpētibus
virulētia p̄cellit. **S**unt bestiale⁹ q̄ ex-
acerbit⁹ i⁹ gladiū liguas suas. **S**unt
volatiles q̄ posuerit i⁹ celū os luū
et quoniam os locutus est vanitatem.
Videt. 13. **S**unt serpentini: de qb⁹ d̄: Cenēnū
alpidū sub labijs eo x. **A**lter aliq̄
bestiales sensu ⁊ opere: alti⁹ volucres
instabilitate: ali⁹ serpentes astutia
nocēti: facilis⁹ p̄n̄t pueri q̄ lingua
a magistro refrenari. **T**a⁹ **E**ripio
ore p̄. t̄c. **H**ui⁹ videntes qd̄ agim⁹:
excipio nō inducunt ut sit bñ dis-
cēt ⁊ maledicāt. **B** Nō oportet
t̄c. **C**ere nō oportet ut eodē ore bñ
dicam⁹ de capite: ⁊ maledicām⁹ d̄
mēbris: q̄ amaritudine maledicti-
onis cōsumis dulcedo bñdictiōis.
D q̄ p̄site: Si simili misces dulcez
⁊ amarā aquā: p̄ idē foramē exēat:
dulcis cōmixtione amare⁹ amarā
concurrit: non amara in dulcem
cōmixtione dulcis. **S**ic non placet
dulcedo lingue: si mixta est amari-
tudini. **N**odicū ei fermētū totam
C. 15. b massam corūpīt: **E**t nō est speciosa
laus i⁹ ore peccatoris. **C** Nunqđ
fons. **A**lter: Oportet p̄dicatorē
aliq̄ dulci aliq̄ amara p̄dicator-
ne vti: attrahēdo increpādo: qd̄ sa-
tis difficile ē ⁊ diuersis verbis ad
idē redēntib⁹ vtrūq̄ facere possit.
D **M**ūqd p̄t f. **M**ūqd oportet
vt doctor sit ficus dulcedine beatitudinis ad quā monet ⁊ dulcibus
vit⁹ x̄bis: t̄ vt sit vritis facies ob-
linisci oīm tpalū in q̄ oportet aspe-
ris vti. **S**z nūqd idē doctor p̄t eē
ficus dulcib⁹ attrahēdo: t̄ p̄t esse
vritis asperiorib⁹ ab amore terreno
rū retrahēdo: qualis difficile ē. **S**ic
neq̄ falsa dul. p. f. aquā. i. aliq̄ p̄-
dicator scriter mordēs mores alio-
rum: i⁹ eadē doctrina nō p̄t effe dul-
cis eisdē. **C** quis sapientia. **O**fu-
tatis illis q̄ nec vite sanctitate: nec
lingue p̄tinētia habēt: monet illos
q̄ sibi sapiētes videbant vel etiam
erāt: vt sapiētia suā maḡ ostēdat
disciplinatē viuēdo t̄ alios docē-
do: qz q̄ p̄linior ē ad docendū q̄
ad faciēdū: aliq̄ lactatiā vel cōte-
ptionē incurrit vel inuidiā t̄ alios
doctores ⁊ alia multa mala. **T**hō
debitis cito effici doctores: qz qz
ex vobis ē adeo sapientia cognitio-
⁊ disciplinatē exercitatio: vt audie-
at magisteriu⁹ sibi assumere. **P**ri⁹
discat bñ opari q̄ alios docere: vt
cōuerlando iter vos exēplū aliorū
possit eē t̄ h̄ i⁹ māsuertudine: ne xp̄
suā sapiam⁹ bona opationē alios
depiciat. **F** Et mē. Et nolite me-
tiri deo cui in baptismo xp̄misistis
abseruare p̄p̄is diaboli: qd̄ nō
facit cū de bonis subgitis.
G Que aut̄ t̄c. **H**ec ē māsuertudo
quā supins habēdāle p̄cepit: celo
amaritudinis ⁊ cōtētōnū aduer-
sa. **I** Primū q̄. Illi primū pudi-
cīa sedeat i⁹ mēte nulla p̄fectio se-
G queritur

natura bestiarū et volucrū et ser-
gū quod oridic.
pentium et ceterorum domant et
iam antea.
domita sūt a natura humana:
a s nullus docto pōt cohibere lingua verbosā
subditoz nullus ē q̄ aliqui in lingua ne delinqueret
linguam aut nullus hoīm do/
a s non quiescit in vno ut solus linguosus pec-
cet sed more veneni serpit de vno i alii trāfēun
do. q̄ derrahit fratri: puocat illū ad maledicēn
dū. de cuius veneni atrociter plura subnecrit.
s̄ non potest domari q̄ est.
mare potest. Inquietum malū: d
plena veneno mortifero. In ip
a s gratias agendo vel laudando.
sa benēdicim⁹ deū et patrem: et
a s derrahendo. b s rōnales ut ipse est: vel si
cur ipse principaliter pēst oībus ita et hoīes p̄/
i ipsa maledicim⁹ hoīmies q̄ ad
sunt cereris creaturis. s̄ in vituperio crea-
ture creatorēm offendimus.
imaginē et similitudinē dei facti
a s et quia deū benedicim⁹ et hoīes m. b s qđ
est incōueniens.
a sūt. Ex ipso ore pcedit benēdi/
s̄ fed s̄ non est uile.
b ctio et maledictio. Non oportet i
c fratres mei hec ita fieri. Nūqd
fons de eodē foramine emanat
a s̄ sicut arbor amissō naturali fructu alterius
arboris nō fert fructū: si maledicū et si bñ loq
videat fructū benedictionis nō haber.
b dulcē et amarā aquā: Nūnquid
potest fratres mei fucus vuas
facere: aut vitis fucus? Sic neq̄
salsa dulcē potest facere aquaz.
e Quis sapiens et disciplinatus k
iteruos? Ostēdat ex bona quer-
satione opationē suam i māsue
s̄ quo ad deū et quo ad p̄ximū. a s̄ si zelum
des habentes bona faciunt et ex cōsciētia bonoz
operum amari erga p̄ximos estis: t̄ eos despici-
c̄tis et indignabitibus verbis decurparis.
tudine sapientie. Q̄ si celūm
a s̄ quod minus est.
amarum habetis: et cōtentio/
a s̄ et si nō prōpūr in verba.
nes sint in cōrdibus vestris:
a s̄ ne puteris vos habituros gloriā p̄ his q̄ fi-
unt ex superbia et ad depressionē aliorū.
f nōlīte gloriari et mendaces esse
aduersus veritatem. Non est
a s̄ inflata et indignās. b s̄ a deo qui est spi-
ritualū bonoz dator:
enim istā sapientia desursum
descendens a patre luminū:
a s̄ terrene glorie cupida. b s̄ nō spiritualis
sed more aiāliū sola sensibilia querens.
c s̄ id solū sapit et agit qđ diabolus in natura
humana p̄uariationē insudit. s̄ qđ ad vesana
et noxia se cōuerterit.
sed terrena animalis: diabolis/
a s̄ vere nō est a deo: qđ vni est zelus dei et cō-
tentio cōtra p̄ximos. b s̄ animo. s̄ i verbo.
ca. Ubi enim celūs et cōtentio:
a s̄ mēris hue illucq̄ fluctuantis: qđ se ad yñā
supni intuit⁹ anchorā figere neglexit.
s̄ in conspectu dei et si hoīb̄ recutū videat.
ibi icōstātia et oē opus prauū.
b Que aut̄ desursum est sapia: pri-
a s̄ caste inētelligit et operat.
mū quidem p̄udica est: deinde

aūt ligna nisi p̄stindat; t̄ b̄ est qd̄ d̄r. **S**i
ei natura bestiarū t̄c. b̄ videm⁹ ad sensu⁹
q̄ multa aialia ferocia domat̄ ab hōse.
A Lingua aut̄, maliloquā. **b** Null⁹ ho-
minū. c̄tēcūq̄ sapientia. **D**omare p̄t. t̄
subdit̄ rō. Est ei q̄. **I**nquietū ma. q̄ sita
ē in lubrico. vt dictu⁹ ē. e Plena ve-
nē detractio⁹. **f** Mortifero. nā detractor i-
terficit eu de q̄ detrahit q̄ infamia t̄ ei q̄ li-
benter audit̄ t̄ sc̄ip̄ū p̄ culpa. **g** In ipsa.
Hic p̄hr̄ ondit̄ q̄ vitiū lingue insit̄ inatu-
raliter. **h** ēn cursu⁹ nature ē q̄ ex eodē p̄-
cipio pcedunt̄ p̄ria. nā p̄riox p̄rie sūt cause.
t̄ tu ex eadē ligna pcedunt̄ p̄ria. **s**. b̄ndictio
t̄ maledictio. t̄ b̄ ē qd̄ dicit̄. In ipsa enī be-
nedic̄n̄ d̄n̄ pat̄r̄. p̄ b̄n̄ficijs suis.
P Et in ipsa ma. boies q̄ fr̄e. sūt inocētes
q̄ ad silūtudinē dei faci sunt: t̄ sic maledi-
ctio redūdat̄ i d̄eū: sic vituperū factū ima-
gini regis redūdat̄ in ipsu⁹. **t** Nō opos-
ter fratres mei t̄c. q̄ vident̄ nature contraria,
t̄ subdit̄ ad hoc exēpli de fonte. t̄ p̄z-
līa de fici q̄ nō p̄ducit nūces: q̄ hoc ēt̄
q̄ c̄ natura. t̄ sile est quodām̄ de lingua
q̄ creata est ad b̄ndicēdū: maledic̄re ē
ei innaturalē: t̄ de aq̄ salsa q̄ nō sūt dulcis:
s̄ manet in p̄prietate nature sue. lingua at-
tē maledica trāsmutat̄ a natura sua: vt di-
ctio est. **K** Quis sa. Postq̄ b̄tūs iacō-
bus ondit̄ mala ex loq̄citate puenētia. p̄-
pter q̄ est fugiēda. Hic p̄ur̄ ondit̄ bona ex-
citurnitate puenētia. ppter q̄ est appre-
cēda. Hec aut̄ bona sūt sapia t̄ disciplina:
t̄ eis ānēxāq̄ b̄tūs Jacob⁹ p̄mo aponit̄. se-
cūdo sapientia distinguit̄ ibi. **O** si celū. **C**ir-
ca primū sc̄iēdū q̄ ex taciturnitate q̄ consi-
stit̄ i bona audiēdo. puenit̄ disciplina. nāz
discipuli boni. p̄p̄tū est audire: ex auditū
vero sapia acq̄rit̄ t̄ acquisita augmentat̄.
Proli. j. Audiles sapientia saplētior erit: t̄ sic
vlt̄r̄ sapia i bonis opib⁹ manifestat̄. t̄ b̄
ē qd̄ d̄r. **Q**uis saplētia t̄ disciplina⁹ inter-
vos: fm̄ habitu⁹ acquisitū vel infusum vel
vtroq̄ mō: q̄ sapia acq̄sita b̄n̄ disponit̄ ad
sapientia infusa⁹: sicut p̄tz d̄ daniele t̄ socijs
et̄. **D**an. j. **T**estēdat̄ ex bo. quer. i. p̄ ef-
fectu⁹ exteriorē. **m** In mā. sa. q̄ oponit̄
loq̄citati t̄ vito ligue. **n** In celū. Hic
p̄ur̄ distinguēt̄ sapias i mūdāna t̄ diuinā.
Scđa describit̄ ibi. Que aut̄ desurū est.
Circa primū sc̄iēdū q̄ sapia būana hec d̄z
q̄ p̄ cautelas t̄ mēdacia tēdit̄ ad finē inde-
bitū: t̄ b̄ pcedit ex passionib⁹ inordinatis
t̄ maxime iuidice t̄ odij. t̄ b̄ est qd̄ d̄r. **O** si
celū amaz. i. iuidia. **P**abet. ad inuitē.
p̄t̄ cōtē. sint i cor. ve. i. intentiones infe-
rendi nocuētū. primo. **q** Moltre glo-
si deducit̄ ad effectū t̄q̄ s̄lit̄ sapientes.
R Et mē. cē ad. veritatē. q̄ nō est vera sa-
pientia: h̄ maḡ stulticia. iō subdit̄: s̄ **R**ō
est ei ista sapia desur. descēdēs. i. a deo a q̄
est oē bonū. **S**ed terrena. inq̄tū p̄ce-
dit ex cōcupiscēta oculorū. **v** Alialis. p̄-
cedes ex cōcupiscēta carnis. **x** Plabō-
lica. p̄cedes ex supbia vite. iō d̄r̄ sapia mū-
dana: q̄ d̄r̄ qd̄ est in mūdo reducit̄ ad ista-
tria. j. Job. ii. y **Q**ue aut̄. Hic p̄ur̄ de-
scribit̄ sapia diuinā sūe a deo data et ordi-
nate. **P**rimo q̄z̄ ad terminū a quo facit
recedere q̄ est malū. cui d̄r̄. **Q**ue aut̄ desur
sum est sapia. i. a deo data. **Z** Primū d̄
pu. est. i. faciēs recedere ab d̄i turpitudine.
scđo quātū ad terminū ad quē facit tendē-
re: q̄ est beatitudo in qua quietas appeti-
tus: q̄ notaſ. cū d̄c̄it̄. **P**acifica. **T**ertio
quātū ad illa p̄ q̄ sapientia p̄ducit̄ ad pa-
cē sūe finē: ybi post recessum a corruptela
turpitudinis primo occurrit̄ homini q̄ ist

Glo.ordi.

Sequitur in ope. **S**uadibilis bo. cō. Si q̄ mi
nus agit: vel p̄p̄ ignoratiā vel ppter negli
gētiā bonoꝝ suasioni assensum p̄beat.

b Truc̄ aut. Postq̄ sap̄iam p̄ singulas
x̄tutes distinxit: vt faciliꝝ iūter ad hāc fru
ctū eiꝝ sublūgit;

c In pace. Nō po
stulat videti doctior
vel sāctior. q̄ est: nō
lacerat p̄mū ad cō
mēdationē sui: q̄d cō
tētiosa facit sapia.

D Nō solū ppter p̄
dicta debetis bmoꝝ
sap̄iam apperere: sed
etiaꝝ iō q̄ a faciētibꝝ
pace q̄li iaciētibꝝ h̄ se
mē seminat: t̄ p̄para
tur in pace eterne be
atitudinis fructꝝ. i.
merces iusticie q̄ p
inst̄ opibꝝ retribuit.

Q uis h̄ studet paci
t̄ frā cordis sui op̄i
bꝝ sp̄as q̄li semete
asp̄git: iñst̄ ē vt ha
beat eterna q̄li
fructū huiꝝ seminis.

A nde Ca. IIII
bel. t̄ li. Pro
hibuerat celū
t̄ cōtētione. vñ etiā
latiꝝ disputat: addēt
etiā alia virtuꝝ q̄ inde
sequit̄: ex cōtētione
cōcupiscēt̄: ex cōpi
scēt̄ bella t̄ li. q̄ ei
cupit p̄ferri: vel tpa
libꝝ abūdere: odit: i
uidet: occidit.

C lop̄ q̄d. Pro
bec. i. & deuꝝ digne
nō postulatis. si ei il
lū pia intercessio po
stularet: etiā tpalia
ad vñ necessaria: nō
solū sempiterna da
ret. t̄ q̄ possent dice
redicis nos nō po
stulare: certe quoti
die petim. **R**a. Pe
ritis quidē aliq̄: et
th̄ nō ac. eo q̄ male
pet. **F** Adulteri. Di
xerat. s. d̄ ap̄ inimi
ci del. **H** nō diuites
p̄ potēt̄ opprimit̄

V os t̄ ipsi trahit̄ vos ad iudicia t̄. **S** e ne p̄te
hi soli eē inimici q̄ apte blasphemāt̄ t̄ psequuntur
agit hic etiā de oibꝝ amatoribus mūdi q̄ inimici
sūt dei. **N**ō debet̄ i cōcupiscēt̄ inslumere: q̄
p̄ hec. p̄baminī amatores mūdi: t̄ ita adulteri: q̄
relichto amore sapie celestis: ad amplex̄ mūdi de
clinatis: t̄ p̄ h̄ inimici dei. **G** An puta. t̄. spi
rit̄ q̄ ha. **N**ō debet̄ litigare. nā sp̄us q̄li vobis ē
nō cōcupiscit̄ ad inuidiā: s̄ pot̄ facit cōcordes. t̄
b̄ dicit scriptura: t̄ an putas q̄ inanis sit scriptura?
b Scriptura. **Q** ue a maloꝝ societate fideles coer
cēs. its p̄ moylen loq̄: **N**ō facies opa coꝝ: s̄ cōtri
ges statuas coꝝ. **A**d inuidiā. cō. **C**el sp̄us cō
piscit ad. i. h̄ inuidiā. i. b̄ desiderat vt inuidia tollat
vñ cupit vt inuidia mūdo: nce amerit̄ ei. **C**el spi
rit̄ cuiuslibet hois cupit tpalia ad inuidiā: q̄ in
uidet alijs q̄d nō habet. **k** **P**aloꝝ. **S**piritu
gratia nō facit inuidere: imo dat gratiā. i. gratui
ta dona maiora q̄s sint dūtiae seculi. p̄p̄ q̄d. i. vt
sciam? q̄bꝝ dat t̄ q̄bꝝ nō dat dicit scriptura.

Epistola

oibꝝ modū debitū teneat. iō d̄. **Podesta. sc̄do vt in his in q̄bus ipse si sibi nō
sufficit aliorū monit̄ acquiescat: i. q̄tū ad hoc subdit̄: **S**uadibilis. t̄ hec duo
pt̄nit ad h̄ q̄ h̄ pacē habeat in seipso. **P**ed vlt̄erius ad hoc q̄ sit pacificus
etiam alijs: p̄mū requiris vt eom̄ bonis nō repugnet. iō d̄. **E**onis cōsentīt̄
sc̄do q̄ defectibꝝ p̄ximi cōpatiat in affectu t̄ subueniat in effectu. t̄ q̄tū ad h̄
subdit̄: **P**lena misericordia t̄ fructibꝝ bonis. tertio
regris vi defectibꝝ alioꝝ emendare charitatine saragat.
t̄ hoc est q̄d dicit̄: **a** **J**udicās si. simu. ne. s. correcl
onē exerceat ex odio p̄cedenti sub charitatē. offisone.
hec aut̄ hois pacificatio in se t̄ cū alijs in via est qdā
plibatio p̄fecte pacis i patria: t̄ sic est finis sapientie p
ut habet i via. iō subdit̄: **b** **T**ruc̄ aut̄ iusticie. i.
beatiā eterna q̄ iusticia acquirit̄: t̄ in fruptione
beata q̄sistit. **e** **I**n pa. se. q̄sicut sem̄ p̄tinet fructū
futurū p̄tēt̄iliter t̄ ipse: sic pacificatio i via de q̄
dictū est cōtinet pacē eterne glorie. **Ca. IIII****

D ilde bella. Postq̄ brūs Jacobus monuit ne
p̄p̄imo malū inferat xbo. hic p̄sequenter in
ducit ad hoc q̄ nō inferat factio: cui radicem
volēs p̄scindere. dicit: **U**n bella. q̄bꝝ inferat nocumē
tū corpis. **e** **L**ites. i. iudicij. q̄bꝝ inferat nocumē
tū i rebus possellis. **f** **M**ōne ex cōcupiscēt̄ vñs.
supple talia oriunt. **g** **Q** ue militat. i. dominat.
b **I**n mēbris vñs. q̄z mēbra mouent̄ in talibꝝ ma
lis a cōcupiscēt̄ q̄ dictamē recte rōnis. **i** **C**ōcupi
scitis t̄ nō habetis. q̄z frequēt̄ tales nō assequunt̄ in
tentū. **j** **O**cciditis. i. nōcōtēt̄. **k** **E**t claris. bo
nis inuidentes. **l** **E**t nō po. adiūci. satisfactionē
cōcupiscēt̄ vñs q̄ semp ad malū accēdit. **m** **L**itiga
tis t̄ belligeratis t̄ nō habetis. replicatio e cōsiderē sen
tientie ad maiore exaggerationē. **o** **I**dropt̄ q̄d nō
postulatis. alioꝝ a dō p̄lūtē obtinere q̄ cōcupi
scitis vestra fortitudine. **p** **P**etitis t̄ nō accipitis.
q. d. si aliq̄ aliq̄ petitis a deo nō accipitis. t̄ subdit̄
rō: **Q** **E**o q̄ male peratis. petēdo ea q̄ sūt saluti ve
stre cōtraria: vt inimici morte vel passionē vel alioꝝ
bmoꝝ. iō subdit̄. **r** **E**t i cōci. ve. insumat. i. cōcupi
scēt̄ vñs impletas. **s** **I**nsumo insumis est x̄bū cō
positū ab in t̄sumo: t̄ sic insumere est iu. sumere. q̄d
est cōcupiscēt̄ maloꝝ adimplere. **t** **A** dulteri. Su
perī beat̄ Jacob̄ docuit fideles b̄h se h̄ respectu
sui t̄ p̄ximi. hic p̄t̄ idē facit respectu dei. Et p̄mo fa
cit h̄ rōne diuinē bonitatis q̄ debet hoīes attrabere.
sc̄do rōne sue severitatis q̄ debet recēdētes ab eo ter
rere. ca. se. **v**rimo i duas. nā primo monet a mūdo et
diabolo recēdere. recēssus enī ab vno cōtrario p̄cedit
accessum ad aliud. **g** **I**sc̄da incipit. ibi: Appropinquāt̄
deo. **z** **I**nca primū primo monet recēdere a mūdo. **h**
cōclido a diabolo. ibi: Resistit. **i** **I**rima i duas: q̄z p̄rio
monet relinqueret mūdi. sc̄do iudicat scripturā ad suū
ppositiū. ibi: **z** **I**n putatis q̄r ina. scri. dicat. q. d. hoc
nō est putandum: q̄z nō cōtinet aliq̄d falsum aut supfluū. **u** **A**d inuid
iam cōcupiscit sp̄us q̄ habitat in vobis. hec littera dupl̄ exponit. vno
modo de spiritu humano. t̄ sic legis depressiue: t̄ intelligit assertiue. t̄ est
sensus q̄ sp̄us human⁹ t̄edit ad inuidiā: id est ad tristiciā de bono alte
rius: quod inordinate concupiscit: q̄d pertinet ad amicitiam hui⁹ mun
di. vt p̄tz ex p̄dictis: t̄ fm̄ h̄c sensu hec l̄ra accipit de H̄c. viij. vob
d̄: **H**enit̄ ei t̄ cogitatio cordis hūani. p̄na sūt in malū ab adolescēt̄
sua. **z** **I**pli nāc̄ nō semp allegāt̄ vba scriptura: t̄ frequēt̄ sensu t̄mō: t̄
fm̄ h̄c sensu q̄d immediate subdit̄. **P**aloꝝ aut̄ dat grām. d̄ alto sp̄us.
diuino. **A**lio mō leḡ dicta l̄ra ierogat̄: t̄ intelligit negatiue: **A**d in
uidiā cōcupiscit sp̄us q̄ habitat in vobis: q. d. nō: t̄ sensus. **S**p̄is etūs.
Q ui habitat i vobis: q̄ dat̄ fuit vobis i baptismō. **N**ō cōcupiscit. i. nō fa
cit vos cōcupiscere. **A**d inuidiā. i. nō inducit vos ad tristiciā d̄ bono. p̄t̄
mit̄ q̄d facit amicitia hui⁹ seculi. **t** **f** **m** **h** ista l̄ra sumit̄ ex p̄io ca. **S**apic̄
Benign⁹ enī ē sp̄us sapie. t̄ sic nō inducit ad inuidiā: q̄ maḡ ad mutuū
charitē. iō subdit̄: **b** **P**aloꝝ aut̄ t̄. q̄z dat dona sp̄ulias q̄ sūt ma
iora t̄ meliora: t̄ hec expositio melior yides q̄ p̄na: q̄ maḡ cōtinuat l̄ra

Nico. de lyra

oibꝝ modū debitū teneat. iō d̄. **Podesta. sc̄do vt in his in q̄bus ipse si sibi nō
sufficit aliorū monit̄ acquiescat: i. q̄tū ad hoc subdit̄: **S**uadibilis. t̄ hec duo
pt̄nit ad h̄ q̄ h̄ pacē habeat in seipso. **P**ed vlt̄erius ad hoc q̄ sit pacificus
etiam alijs: p̄mū requiris vt eom̄ bonis nō repugnet. iō d̄. **E**onis cōsentīt̄
sc̄do q̄ defectibꝝ p̄ximi cōpatiat in affectu t̄ subueniat in effectu. t̄ q̄tū ad h̄
subdit̄: **P**lena misericordia t̄ fructibꝝ bonis. tertio
regris vi defectibꝝ alioꝝ emendare charitatine saragat.
t̄ hoc est q̄d dicit̄: **a** **J**udicās si. simu. ne. s. correcl
onē exerceat ex odio p̄cedenti sub charitatē. offisone.
hec aut̄ hois pacificatio in se t̄ cū alijs in via est qdā
plibatio p̄fecte pacis i patria: t̄ sic est finis sapientie p
ut habet i via. iō subdit̄: **b** **T**ruc̄ aut̄ iusticie. i.
beatiā eterna q̄ iusticia acquirit̄: t̄ in fruptione
beata q̄sistit. **e** **I**n pa. se. q̄sicut sem̄ p̄tinet fructū
futurū p̄tēt̄iliter t̄ ipse: sic pacificatio i via de q̄
dictū est cōtinet pacē eterne glorie. **Ca. IIII****

D ilde bella. Postq̄ brūs Jacobus monuit ne
p̄p̄imo malū inferat xbo. hic p̄sequenter in
ducit ad hoc q̄ nō inferat factio: cui radicem
volēs p̄scindere. dicit: **U**n bella. q̄bꝝ inferat nocumē
tū corpis. **e** **L**ites. i. iudicij. q̄bꝝ inferat nocumē
tū i rebus possellis. **f** **M**ōne ex cōcupiscēt̄ vñs.
supple talia oriunt. **g** **Q** ue militat. i. dominat.
b **I**n mēbris vñs. q̄z mēbra mouent̄ in talibꝝ ma
lis a cōcupiscēt̄ q̄ dictamē recte rōnis. **i** **C**ōcupi
scitis t̄ nō habetis. q̄z frequēt̄ tales nō assequunt̄ in
tentū. **j** **O**cciditis. i. nōcōtēt̄. **k** **E**t claris. bo
nis inuidentes. **l** **E**t nō po. adiūci. satisfactionē
cōcupiscēt̄ vñs q̄ semp ad malū accēdit. **m** **L**itiga
tis t̄ belligeratis t̄ nō habetis. replicatio e cōsiderē sen
tientie ad maiore exaggerationē. **o** **I**dropt̄ q̄d nō
postulatis. alioꝝ a dō p̄lūtē obtinere q̄ cōcupi
scitis vestra fortitudine. **p** **P**etitis t̄ nō accipitis.
q. d. si aliq̄ aliq̄ petitis a deo nō accipitis. t̄ subdit̄
rō: **Q** **E**o q̄ male peratis. petēdo ea q̄ sūt saluti ve
stre cōtraria: vt inimici morte vel passionē vel alioꝝ
bmoꝝ. iō subdit̄. **r** **E**t i cōci. ve. insumat. i. cōcupi
scēt̄ vñs impletas. **s** **I**nsumo insumis est x̄bū cō
positū ab in t̄sumo: t̄ sic insumere est iu. sumere. q̄d
est cōcupiscēt̄ maloꝝ adimplere. **t** **A** dulteri. Su
perī beat̄ Jacob̄ docuit fideles b̄h se h̄ respectu
sui t̄ p̄ximi. hic p̄t̄ idē facit respectu dei. Et p̄mo fa
cit h̄ rōne diuinē bonitatis q̄ debet hoīes attrabere.
sc̄do rōne sue severitatis q̄ debet recēdētes ab eo ter
rere. ca. se. **v**rimo i duas. nā primo monet a mūdo et
diabolo recēdere. recēssus enī ab vno cōtrario p̄cedit
accessum ad aliud. **g** **I**sc̄da incipit. ibi: Appropinquāt̄
deo. **z** **I**nca primū primo monet recēdere a mūdo. **h**
cōclido a diabolo. ibi: Resistit. **i** **I**rima i duas: q̄z p̄rio
monet relinqueret mūdi. sc̄do iudicat scripturā ad suū
ppositiū. ibi: **z** **I**n putatis q̄r ina. scri. dicat. q. d. hoc
nō est putandum: q̄z nō cōtinet aliq̄d falsum aut supfluū. **u** **A**d inuid
iam cōcupiscit sp̄us q̄ habitat in vobis. hec littera dupl̄ exponit. vno
modo de spiritu humano. t̄ sic legis depressiue: t̄ intelligit assertiue. t̄ est
sensus q̄ sp̄us human⁹ t̄edit ad inuidiā: id est ad tristiciā de bono alte
rius: quod inordinate concupiscit: q̄d pertinet ad amicitiam hui⁹ mun
di. vt p̄tz ex p̄dictis: t̄ fm̄ h̄c sensu hec l̄ra accipit de H̄c. viij. vob
d̄: **H**enit̄ ei t̄ cogitatio cordis hūani. p̄na sūt in malū ab adolescēt̄
sua. **z** **I**pli nāc̄ nō semp allegāt̄ vba scriptura: t̄ frequēt̄ sensu t̄mō: t̄
fm̄ h̄c sensu q̄d immediate subdit̄. **P**aloꝝ aut̄ dat grām. d̄ alto sp̄us.
diuino. **A**lio mō leḡ dicta l̄ra ierogat̄: t̄ intelligit negatiue: **A**d in
uidiā cōcupiscit sp̄us q̄ habitat in vobis: q. d. nō: t̄ sensus. **S**p̄is etūs.
Q ui habitat i vobis: q̄ dat̄ fuit vobis i baptismō. **N**ō cōcupiscit. i. nō fa
cit vos cōcupiscere. **A**d inuidiā. i. nō inducit vos ad tristiciā d̄ bono. p̄t̄
mit̄ q̄d facit amicitia hui⁹ seculi. **t** **f** **m** **h** ista l̄ra sumit̄ ex p̄io ca. **S**apic̄
Benign⁹ enī ē sp̄us sapie. t̄ sic nō inducit ad inuidiā: q̄ maḡ ad mutuū
charitē. iō subdit̄: **b** **P**aloꝝ aut̄ t̄. q̄z dat dona sp̄ulias q̄ sūt ma
iora t̄ meliora: t̄ hec expositio melior yides q̄ p̄na: q̄ maḡ cōtinuat l̄ra

Glo.ordi.

Go faciem ibi tē. Multimodā stulticā notat: qz et dñcroꝝ augmēto agūt: t se multo tpe victuros arbitrāt t sue p̄tāt entī māt vt ānū faciat: t i his oīb⁹ suppi iudicis examē ad mētē re uocare cōtēnūt. **b** Que ē ei tē. Hō sentit ill⁹ q dicūt p⁹ mor tē nibil eē: t morte ihām nibil eē. **S**z vt doceat: qz vita prauoꝝ breuis ē i p̄nti: quā tñ in futuro mors etna seq̄t. **A** Scienti. Per totū eple terū oīdīt qz hi q̄ scribebat: sc̄tiā boni faciēdi habebāt: t rectā fidē didi cerāt ita vt alijs se magistros fieri p̄su merēt: nec tñ operū p̄fctionē neqz mētis humilitate: neqz sermōis cōtēnētā adepti erāt. **D**rop⁹ qd̄ iter alta incre patiōis t exhortationis xba: mō eos multū terror: qz sc̄tiētēs b̄ficiare t non faciētēs: m̄ p̄tūm habēt q̄ si nesciēt: l̄ ip̄a boni ignoratiā magnū sit p̄tūm. **t.co.14. s** cū scriptū sit: Ignorās ignorabit.

Hite nūc. T̄pe accepto. **a. V**ide salut̄ futuras penas leti b⁹ t elemosynas redimite. **t.16.9.1.c. in parro chia.** Et eru. eoz tē. Mō solū imiserior des diuities visibilis gehēne ignis crūciabit. **S**z etiā memoria iāniū diuitiā p̄ q̄ suās culpas redimere potuerūt et an iudiciū atas eoz t post resurrectio nē etiā carnes exurerūt: sibi trasci ceperint: qre culpas elemosynis nō rede meint. **E**n dī diuiti: sili recordare qz re cepisti bona i.v.tē. Ecce erugo p̄cūte vertit in testimoniu neqz t augmētu peneri: q intelligit se male gregasse ea q̄b⁹ nō idigebat ad vñ vite: t p̄ptere graui⁹ punieb. **G** In testimoniu i.ad augmētu penari. l. vt hāc visibiliter in tuendo maiores cruciat⁹ sustineat.

Af dāducabat ear. Corp̄a vel carnales p̄cupisētās: qz loxuriosas aias t exteri⁹ sc̄tiās flāma cruciabit: t iter⁹ pūgēs dolor: sue tenacie accusabit. **S**icut ig. **N**ui cōsumit metalla t ceteras res: sic erugo vñas carnes.

B Thesauriçat. Vere ita patiemini: qz q̄ neglecta cura pauper⁹ thesauros pecunie gregabat: irā iterñ iudicis vob̄ cumulat⁹: q̄ si nōdū appet: in no uissimis dieb⁹ lā certissima restat.

I Ecce mer. Magna iniqtas cū pau peres nolūt suscip̄t: etiā mercenarijs t famulis debitā laboris mercedē nolūt redidere. **vñ Job:** Si aduersū me terra mea clamat: t sulci ei⁹ deflent: si fruct⁹ ei⁹ comedī ables pecunia. **L** Percl̄t̄ tē. clā. Et si paupes patēter oia ferentes nō clamant: merces th retenta clamat. **E**pulati est. Nec tñ peccatis sup̄stue gregado: aliena rapido: sed etiā sup̄stue expēdēdo. **M**eglect⁹ gan dijs celestib⁹ ad q̄ p̄tēntia t afflictio nes venire oportet: carnales epulas diligit: q̄s tāta famēs t sur̄ i futuro seq̄t vt nec guita aq̄ inueniri possit p̄ quā ar dēs lingua possit refrigerari. **A**pparet qz illos diuities alloquit̄: eoz q̄ alt: **z.co.2.** Z gite nūc diuities: q̄ nēc dñi cōlōra uerāt: t neqdū fidē ei⁹ q̄ saluare acce perat. d̄ q̄b⁹ t. s. loq̄ ad credētes: Nō ne diuities p̄ potētā opp̄nūtyos: t l̄ p̄t̄ erabūt vos ad iudicāt. **N**ōne blasphemāt bonū nomē q̄d̄ iuocatū ē sup̄ nos. **T** qz tē. tribub⁹ scribit q̄ sur̄ i disp̄siōne ita fideles monet opa fidei face: vt eos etiā q̄ neqdū crediderāt ad fidē t ei⁹ opa cōuerti suadeat. **I**mproperā illis mortē filij dei: t q̄ si nibil mali fecissent: luxuriose t auare viuebāt q̄b⁹ p̄prie p̄uenit qd̄ ait: Quarciā carnes eoz illar̄ ignis māducaturā: t q̄z thesauri cauerūt sibi i nouissimis dieb⁹ irā. **H** eī i eis post occisionē iacobi cōpletā ē: cū hierlm̄ īmo ois iudea expugnaret t vastaret a romanis in p̄tētōne dñici sanguinis: t ceteroꝝ scelerū q̄ fecerūt.

z.3.a Et clā. eoz tē. i. exercituū **y** Introluit. ad fas ciēdā vindictā p̄ agelos. q̄ dīcūt ei⁹ exercit⁹: qz sūt dñine iusticie executores. **z** Epulati est. **H**ic sc̄do icu tit frōz carnalib⁹ t lasciūs t b̄ ordinate: qz diuitie p̄fāt fomētū hmōi vñtis. dīc igis: Epulati estis tē. **H** eī p̄t̄ vita: s̄ esuriet̄ postea: sic ptz de diuite epulone q̄ posse: t ormētis guttā aq̄ nō potuit ip̄etrare: Luce. xv.

Epistola

Nico. de lyra

nis q̄ dicitis hodie aut crastino ibimus tē. q̄sl̄ vestru esse e opari sit totaliter i vestra ditione: cū tñ nō sit ita. tō subdit̄ a. **D**ui igno. qd̄ erit i crastinū. i. futur̄: qz d̄ poterit intērim op̄ vñm t vitā subtrahere. tō subdit̄: **b** Que ē c̄ vis ta vñra: t r̄siderat. **C** Vapor ē ad modicū parens. l. valde cito trāsles. **d** Pro eo ut dicat̄. l. p̄p̄t b̄ debetis dicere tāq̄ coacti a veritatē: **e** Si dñs vo. t vñre. l. p̄ponentes suppositionē diuina voluntat̄ in oīb⁹ factis vñtis ex q̄ depēdet vita t oīs opatio vñra. **f** Nūc aut̄ exulta. in su. vñtis. q̄sl̄ diuino adiutorio non indigeatis. **g** Q̄is exul. ta. ma. ē. l. malo igne ignita: qz a demone p̄cedes t ad ignē gehēne disponēs et marie hoēs litteratos t sc̄tiēs. **f** q̄ dñs Luce. xii. **g** Heru. q̄ cognouit vñlūtātē dñi lui t non facit: vapulabilit̄ multis. l. plag. t b̄ q̄ dicit̄: **b** Sc̄tiēt̄ igif bo. tē. p̄tūm est illi. et sūlt̄ bonū necessitat̄: el⁹ omisso est p̄tūm mortale. si aut̄ sit bonū superrogations p̄tūm est veniale: t aliquid nullū.

a tem illā: t faciemus ibi quidem annū: t mercabimur t lucrū fa ciemus: q̄ ignoratis qd̄ erit i cra a a. **s** als quid erit i crastino. **b** hec nō debet̄ vobis p̄mittere. **c** brevis.

b stinūm. **Q**uē est enī vita vñstra: b fumus.

Vapor est ad modicū parens: t a. **a** t hec oīa dico vobis. p̄ eo. vt vos spēlegoris deinceps exterminabūt: p̄ eō vt d

vice nō p̄meritis vobis lucra futuri t̄gis sed po tius dicatis si. d.

a s in volitare t potētia dei oīa relinquatis.

d dicatis: si dñs vñluerit et si vñre e a. **s** nō solū spaciū vite t lucra futuri t̄gis vobis p̄mititis sed etiā.

rim: faciem̄ b aut illud. **M**ūnc f

f a. i. diuitijs q̄ faciūt̄ lugbos. **s** q̄sl̄ veris bonis aūt exultat̄ in sup̄bijs vñtis. **Q**is s a. **s** q̄ ad dēplōnē alioz. **b** s̄ q̄ exultat̄ t sup̄bijs igif graniter puniēt̄: q̄ sc̄tiā bonum: et nō faciat̄.

c exultat̄ talis maligna ēt Sc̄tiēti igit̄ bonū facere t nō facient̄: peccatum est illi. **C**a. V

F a. s̄ hucisq̄ ita peccatis: sed iā p̄ peccatiā agit. **b** s̄ in pecunia. **c** s̄ in corde.

b **H**ite nūc diuities plora. **k** a. **s** a manefatōe opis t vocis.

te vñlūtates i miserijs vñtis q̄ ad a. **a** s̄ in quib⁹ cōfidiatis t sup̄stue cōgregatis.

ueniēt̄ vobis. **D**iluitie vñre putre. **n** a. **s** q̄ ad ornamenti corporis q̄b⁹ indigēt̄ vesti re potuſtis. **b** s̄ vñlūt̄ necessario attrita.

f acte sūt: t vñst̄imētavñra a tincēs a. **s** maḡ p̄cīola iter diuitijs: t maḡ durabilis.

f q̄b⁹ nō cōgregasti p̄p̄ter vñm vite deficet et comesta sūt. **N**ūrū t argētū vñm o sua infirmitate. **s** s̄ lugbus cōgregatio corū q̄ cū nō erāt necessaria cōgregata putreſebant.

f crugiauit: t crugo eoz i testimo p niū vobis erit: t māducabit car. q nes vñfas sicut ignis. **T**hesauriça r

f reuelandom.

tis vobis irāz in nouissimis die s a. **s** nec solū dānabimini: q̄ vestra nō datis s̄ er am q̄ aliena remeris.

k bus. **E**cce merces operariorum: s̄ qui collegerunt messe.

qui messuerūt regiones vestras q̄ fraudata ē a vobis clamat: t

v a. **s** i. exercituū ad terrore illoz d̄ pauges purat nullū h̄re tuoze s̄ dñs oīp̄t̄s cās singloꝝ iuuebit clamor eoz in aures dñi sabbā.

l oīt̄ introluit. **E**pulati estis sup

b. b. **E**t clā. eoz tē. i. exercituū **y** Introluit. ad fas ciēdā vindictā p̄ agelos. q̄ dīcūt ei⁹ exercit⁹: qz sūt dñine iusticie executores. **z** Epulati est. **H**ic sc̄do icu tit frōz carnalib⁹ t lasciūs t b̄ ordinate: qz diuitie p̄fāt fomētū hmōi vñtis. dīc igis: Epulati estis tē. **H** eī p̄t̄ vita: s̄ esuriet̄ postea: sic ptz de diuite epulone q̄ posse: t ormētis guttā aq̄ nō potuit ip̄etrare: Luce. xv.

G **a** Patientes. Increpati superbus et increduli: rursum conuersi ad eos quod talium improbitate fuerat oppressi: iurias ad patientem quod cito finierunt p'ssure: vel iustis rapitis ad dñm: vel p'secutorib' p'uatim potestate.

b T'eporanei. Sic vos accipiet p'paneum.

i. vita aie post mortem. Et

serotinu. i. carnis incoru-

ptione. Cet p'paneum i opti-

bus iusticie. Serotinu in

laboru retributio e. vnde

ap'los: Habet fructu vrm

i justificatio: finē do vi-

tā eternā. **T** Prophe-

tas qd lo. Prophete qd raz

sacti erāt vt dei spūs per

eos sua mysteria loq're:

erūt malū habuerit: mor-

te patiēdo ab infidelib':

vi gacharias et alij i vete-

ri i no. telta. Iobānes ste-

pian' et alij. Nec p b exti-

tu ingenuerūt: sed lōga-

nimer ferre volebant.

Alij lōgos sustinueru la-

bores sine murmuratio:

vt Noe i edificatio arce:

moyses in increpatione et

ducatu p'li: dauid ioseph

ad vtrū sūt firmi et im-

mutabiles autē sibiūgit exem-

plū: de Job q'tu ad labo-

res: de dño q'tu ad exitu

mortis. **D** Sufferentiam

Iob. Nō dicit finē iob: cui

p'pana sūt restituta: s' pa-

tientia iob. Et finē dñi: qd

ad patiēdo exēplo iob in-

uitat: et nō vt p'pana re-

cipiāt: sicut iob verus ho-

mo. Sed eterna sicut p's

nous hō. **E** Et siue m-

do. vi. Audistis lectione:

vidistis oculis i cruce lō,

ganimiter patiente: sed et

gloriam resurrectiois et as-

celois enāglica p'dicati-

one didicisti. **F** Et mi-

sera. Ut vel i p'nti suos a-

terrationib' liberet: et p'co-

stātia fidei etiā corā ho-

bus viuentes glificet: vel

post mortem i occulto coro-

net. Et ne sic quidē ab ho-

minib' memorā quā me-

ruere laudis auferat.

G Ante oia fra. m. noli

iu. Quia letis p' ligue vi-

to ad integrū i suis audi-

torib' exauritur. Siderat

q' detrahere alterutrū ve-

tuit: q' indicare p'mu in-

terdixit: qui in aduersita-

tib' ingemiscere p'hibuit

q' sūt apta peccata. Addit etiā hoc q' q'busdā le-

vi videat iurādi coluerūt tollat: q'fin oē ocio

sum verbū q' locuti fuerint hoīes: reddēt rōne

de eo in die iudicij. **H** Neq' ali. q'fin iu. iō a iura-

tions culpa cōpescit: ne frequenter iurādo vera:

aliqui etiā i p'iu'ru' incidatis. Sed co lōgi' a p'iu'

rio stetis: q' nec vere iurare velitis nisi necessitas

cogat. Sed i ille sub iudicij rea? decidit: q' et si

nūq' peierat: crebi' tñ opus est verū deierat.

Sicut dederat cōtristato: sic dat et infirmanti con-

siliu: qualiter se a murmuratiois stulticia tueat:

iuxta modū vulneris: modū ponat medele: tri-

status p' se oret. Confirmat corpore vel fide: quia

maiōrē susinet plagā: plurimozū se adiutorio: et

hoc seniorū curare meminhet.

Rom. 6. 8

a **f** omni voluprate vni estis: et nullā de pauper-

naturae curā habetis.

b **T** In die occisionis adduxi

iudiciu. a q' dñm iefū. b q' s' c' q' rōq' ouis

stis et occidisti iustū et nō restitut

ad occasionē. d. e. a q' videt illos punicēdos.

a **yobis.** Patientes igit estote frēs

a q' incipit in fine cuiusq' b si ille p' fructu

terre quem sperat tā patiēter laborat p'romagl

vos p' celesti.

v'q' ad aduentū dñi. Ecce agri-

cola expectat p'ciosū fructū terre:

patientes ferēs donec accipiat tēpo

r' primicias. b ergo. si morā facit.

b rāneū et serotinu. Patientes igit

a s' sicut agricola. b s' si grauia inferunt

estote et vos et confirmate corda

a s' vr vos ad gloriam: illi ad penā rapiant.

v'q' qm' aduēt' dñi appropinq'

a q' quasi vos maiora meritis partiamini et p'cui-

tores vni c'na mala fecerit nihil vidēat ferre aduersi-

bit. Nolite ingemiscere fratres i k

a q' dñcēmini: eo q' iudicē iustū quasi inque iudi-

cātē viruperitis. b s' quia.

alterutrū vt nō iudicēmini. Ecce l

a s' q' vobis p'mia dabit: inimicis penā. b s' q' v'el p'mius est ad cognoscenda q' geritis v'el cito

venire ad retribuendū zyobis et illis.

iudex ante iānuā assūtit. Exēplū

accipite fratres exitus mali: et lō

ganimitat et laboris et patiētē

a s' inuocatione nois: vel ad ampliādū nomē.

p'pheta qui locuti sunt i nōmīne

a s' q' illos magnos reputam' et veneramur.

domini. Ecce beatificamus eos

a s' illos. a s' Job si' v'et' ho'i restituta sūt p'pania

q' sustinuerūt. Sufferentiam iob

a s' xpo nouo ho'i oia aduersa i mūdo sed in fine

e audistis et finē domini vidistis:

a s' dñi resurrecio. b s' iō debet i' mitari. b s' i natura

f quoniam misericōrs dominus et

a s' in exhibitionibus gratiarū.

s' miserator. Ante oia aūt frēs mei

nolite iurare: neq' p' celuz neq' p'

b terrā neq' aliud q'ōcuq' iuramē-

tū. Sit aūt f'mo vester est est: nō

d nō: vt nō sub iudicio decidatis. f

q' nō requirēt nisi ad subueniēdū defectuūt nō est p' se appetendū seu fre-

quētandū: sic ptz de medicina q' nō querit nisi ad subueniēdū defectu quo vn?

b dō nō credit alteri: in quo casu subueniūt p' iuramentū: in quo inducit ve-

ritas dei infallibilis in testimoniu in se: sicut cū iurāt p' dñu vel in aliqua

creatura in q'ntu relucet in ea veritas diuina: vt p' celū q' thron' dei est: vt

p' terrā q' scabellū pedū el' est: P'attb. v. Jurare vero p' creaturā fm se

est illuc iurū: t' sic ptz q' iuramentū nō est indicendū nisi in casu in quo est

necessariū ad confirmationē veritatis: t' sic intelligenda est auctoritas in

ducta: Deus. x. in tali enī calu iurandum est p' nomen dei t' nō p' nois ido

lorum: fm q' dicit F'ro. xxii. Per noia deorum extraneo p' non iurabise

quia per ea non est confirmanda veritas. hoc enī pertinet ad infidelitate

rc. c. Sit autē sermo vester. extra casu p' dictu. b Est est: nō nō. simpli-

veritatē affirmando: t' negādo falsitatē. f Sit autē sermo vester. extra casu p' dictu. b Est est: nō nō. simpli-

natiōe. f Decidat, ex frequēti iuratiōe cadēdo i falsā fidē. Acci. xxvii.

G Tristat

G Tristat

Ho.ordi.

Ga Cristat. qz i pressuris inge
miserere phibuit: nūc qd econ
tra gerēdū sit oñdit. **b** Oret.
Ne murmur et: ne iudicia dei
vituperet: s ad eccliam currat
flexis genibz: vt deo isolatio
nē mitteat. oret: ne seculi tristis
cia q morte opera absorbent:
et crebra psalmodie dulcedine
noctiā tristie peste de corde
pellat. **c** At si in pec. Multi
pter petrā etiā corporis plectur
tur morte. Si g infirmi i pectis
sunt: et b p̄bbytero pfecto
corde reliquerint et emēdare la
tegerint: dimittrū eis. Neqz ei
sine pfectioe emēdationis quēnt
petrā dimittrī. vñ recte ibidit. **d**
site. **b** Helias hō rē. Ne tre
pidaret nrā fragilitas: reputas
se nō posse facē silla tāto. p̄b:
q curru igneo rapt meruit ad
celos: cōsultere de ei' oñne locu
tur: ab hūllitate echoauit. Si
illis. q. 4. si
ob̄gacut. **m** milis nobis passibilis hētas car
ne infirmus a vidua pascit. mē
te ifirmo: vñ muliercule mi
nis exterrit: fugit p deserta.
e Orone ora. Istruit exem
plō qz̄ valeat iusti depeccatio
assidua: cū helias tñm vna oño
ne orādo: tā lōgo tpe cōtinue
rit celos: terris imbr̄es auerte
rit: fructū mortalibz negauerit.
f Ut rursū. Vbi tps̄ p̄spexit
vbi tabe lōge in diece co-supbi
regis et gētis idolatre ad peni
tentia inflēxū vidit: vna oño
ne orauit: et fructū et aqz̄ quas
negauerat terris restituit: tāta
vn̄ hētas vna oñone ipertra
uit: qd g multi fideles multis
orationibz. **g** Si qz aūt ex
vo. Ostensta efficacia orōnis:
ostēdā quātū sit meriti p fra
tribz̄ orare: et ad sospitātē reuo
care: vt q̄ i supiori pte a ligua
nā malignā et oīosā locutio
nē remouit. i fine eple qd loq
debeam̄ ostēderet: oremus et
psallam̄ q̄tēs aduersis pulsā
mū: p̄cīa p̄freamur: p̄ inuicē
oremus ut saluemur: p̄ salute
primozō solū tpałi s poti
eterna. Si ei magne mercedis
ē a morte eripe: corp̄ qñqz mo
riturū: quātū incerti ē a morte
aiaz liberare i celesti pria sine
fine victurā. **b** Saluabit rē.
Quidā codicē habēt: salua
bit aiām suā a morte: et vere q̄
errantē corrigit: p̄ ampliora
gaudia vite celestis sibi p̄qrit.

i Al pleris eius rē. Sed ad
repellendā eoz opinione q̄ ne
gāt secūdā petri eē eplaz: sācti
hieronymi offerenda est snia:
vbi dicit p̄figēs ḥ iouinianū:
Nolui oñm locum secūde eple
Petri ponere et euāgeliū iuxta
marci q̄ interpres ei' dicit.
j Tpe q̄ cepit ecclia: qdā de
getilitate q̄ trāsterat ad iudais
mū crediderat deo: q̄ ppter si
de patieban̄ et displi erāt hos
cōforat apls. Scribit aut̄ a ro
ma tpe Claudij cesar̄is.

Incipit

Epistola

Nico. de lyra

A vel p illata iniuria: vel p aliqua culpa vel dome
stico dano: vel qualibet re.
b Cristat aliqs vestrū: oret equo aio
et psallat. Infirmat quis in vobis
a s nō ad iuniores missusqz docros cām sue imbecilli
taris referat: ne forte quid p̄ eos allocutionis vel con
siliū nocentes accipiat.
inducat p̄bbyteros ecclesie: vt orēt
a s cōfērato vel qñ iungit. b s nomē dñi iuocet.
sup eū: vngētes eū oleo i noīe dñi.
a s frātē. b s ab infirmitate corporis.
Et oratio fidei saluabit ifirmūz et al
s enī si cōtigerit mori.
c leuiabit eū dñs. At si in peccatis sit
a s grācia. s coequalibus.
remittent ei. **t** Cōfitemi g alterutrū
a s a quotidiana et leuiā grauiores lepie imūdiciā sa
cerdotiā pādam̄: et quāto iussit tpe purgare curem̄
peccata vfa: et orate p̄ inuicē vt sal
i uemini. **k** Multū enī valet depeccatio
a s nota iusti et aliud. s origine carnia. s q̄
vis nulli boim virene scds. s nodū trāstacis.
d iusti assidua. **t** Helias hō erat similis
a s v̄ nos mēris et carnis fragilitate. b s ad cōuin
cēdā surgibz regi et idolatrie geni duritiae.
e nobis p̄ssibilis: et oratiōe orauit
vt nō plueret sup terrā: et nō pluit
f annos tres et mēses sex. Et rursum p
orauit: et celū dedit pluuiā: et terra
s fructū suū. Frēs mei: si qz ex vobis
a s vel bene monēdo: vel rācente lingua exempla bo
ne actionis ostendendo.
errauerit a veritate et cōuertirēt qz
eū scire debet: qm̄ q̄ cōuerti fecerit
b peccatorē ab errore vīe suē: salua
a s a conspectu interni iudicis suppositione vīe me
liorū abscondit.
bit animam eius a morte: et operit v
multitudinem peccatorū.
Finit ep̄la beati Jacobi apli.
Ex libro sancti Hieronymi d vi
ris illustribus.

Himon petr̄ filī ioh̄is
puicē galileyico beth
saida frater andree apli
et princeps aplor̄: post
ep̄ atū antiochēsis ecclie et p̄dicatione
nē dispisiōis eoꝝ q̄ d circūcisōe cre
diderat i poto galathia capadotia
asia et bithynia scđo. **L**audij āno ad
expugnādū simonē magū romā p
git. **T**biqz vigintiqz̄ ānis cathe
drā sacerdotalē tenuit vſqz ad vlti
mū ānū Hierōis. i. qrtūdecimū: a q
et affix̄ cruci martyrio coronat̄ ē:
capite ad frā vlo: et i sublimē pedibz
eleuat̄: asserēs se idignū vt sic cruci
figeret vt dñs su. **S**cp̄sit duas epi
stolas q̄ canonice noīant̄: q̄rū scđa
a plerisqz ei' eē negat̄ pp̄f stili cū p̄
ore dissōnātiā. **h** et euāgeliū iuxta
marci q̄ auditor ei' et interps fuit:
hui' dr. Libri aut̄ ei' e qb' vñ acto
rū eius scribit̄: ali' euāgeliū. Ter

Additio. Hō memini legisse de
duptē fructū in anno redderet: nec de
hoc commendāt̄. Deū. viii. vbi de alijs
pertinentibus ad fertilitatē sen fructi
ficationē terre laudat̄: multi etiam pere
grini ibi transeunt qui hoc nō referunt
hoc autē quod dicit̄. **D**once accipiat rē
poraneum et serotinū: potest intelligi de
hoc qd̄ cōmunitē contingit in omnibus
regionibz. s. q̄ aliqui fructus elōdens
specie veniūt magis tempestive q̄ alij
quorum primi dicunt̄ temporanei: secundo
vero serotini.

Incipit